

DAINYNĖLIS

Dainyną ruošė:

Dovilė (dainų rinkimas)

Neringa (kalbos redaktorė)

Agnė (viršelio dailininkė)

Aurelija (ilustracijų dailininkė)

Brigita Šliaužytė (maketavimas)

PRATARMĖ	7
ŽYGIŲ DAINOS	8
ARBATĖLĖ	9
ABRAOMO SŪNUS	10
ASILAS	11
AŠ SU SAVO BOBA	12
AŠ LIETUVIS	13
AŠ TURĖJAU GAIDĮ	16
AŽUOLAI ŽALIUOS	18
BUVO NEGRŲ SUKILIMAS	19
BUVO GERA GASPADINĖ	20
CIKU CAKU	21
GULIU GRABE	22
GLORIJA	23
Į RYGA, Į RYGA!	24
IŠBĖGS IŠBĖGS	25
KAI AŠ NUMIRSIU	26
KALNAI, KALNAI	27
KAI VIENĄ KARTĄ	28
LAURENCIJA	31
LOPŠINĖS	33
NUMIRĖ TROMBICKAS	34
NEBE MAŽAS BUVAU	37
PIONIERIAUS SVAJONĖ	38
ROMANTIKŲ DAINA	40
SKRIDO UODAS	41
TUPI TUPI BALTOS VARNOS	42
VIRŠ UPĖS CHUANCHĖ	43
VAKARUOSE	44

SUTARTINĖS	45
KAS TEN LAUKU TEKA	46
RASA KRITO	46
BUVO TUTA VILNIUJ	47
RIMO RIMO TUTA (trejinė)	47
TURĖJO LIEPA	48
ŽVINGIA ŽIRGAS, DOLJA	49
AUGO PUTINS SU ŠERMUKŠNIU	50
TYLA	51

LIAUDIES DAINOS	52
AL AUS, AL AUS	53
AUGO KIEME KLEVELIS	54
AUGO GIRIOJ AŽUOLĖLIS	55
BRISK PER UPE	57
DA NEJOK, DA SUSTOK	59
EISVA MUDU ABUDU	60
DAINU DAINELĖ	61
IR PAAUGA ŽALIA LIEPA	62
KAI AŠ TURĖJAU ŠYVŲ KUMELĮ	63
KAS TY PO MANO SODELĮ VAIKŠČIOJO	64
NESPROK ŽALIAS AŽUOLĖLI	65
O JAU MANO MIELAS	66
OI, LUNKELA, LUNKELA	67
O TAI TAU, PEPSIKĖLE	68
PER KLAUSUČIŲ ULYTĖLĖ	69
ŠIŲ NAKTELĮ	70
TRIS DIENAS, TRIS NAKTIS	71
VARGELIS	72
VILNIAUS MIESTE ŽALI BROMAI	73
VISOS UPĖS AKMENUOTOS	74

TAUTINĖS DAINOS	75
GIEDU DAINELĖ	76
KUR BĖGA ŠEŠUPĖ	77
MILŽINŲ KAPAI	79
OI NEVERK, MOTUŠĖLE	80
KALENDORINĖS DAINOS	81
KALĖDŲ	82
AISIM, BERNAI, KALĖDAUC	83
KALĖDŲ RYTŲ SAULĖ PRAŽYDO	84
KAM TAVO VILKELI...	84
KVOLIOJOSI ŠILO MEŠKA	85
LELIUMOJ, OI ANT AUKŠTO KALNO...	86
MES PAŽĪSTAM ŠEIMININKĄ	87
OI ANT KALNO BAČKELĖ, KALĖDA..	88
SODAI SODAI LELIUMOJ	89
TAI GENELIO GENUMAI	90
VĖLINIŲ	92
AI PUDYME, PUDYME	93
EINA NAŠLAITĖLĖ KELIU VERKDAMA	95
ĖJAU PER LAUKĄ	96
OI, TOLI TOLI	97
OI DIEVE DIEVULIAU, KAI MA LIŪDNA	98
NETURIU AŠ NAMELIŲ	99
RASŲ	100
APĖJO SAULIUTĖ APLINKUI ZARIŲ	101
BĖG UPELA LINGUODAMA	102
EINA SAULELĖ APLINKUI DANGŲ	103
JAU AUŠT AUŠRUŽĖ, ŽADIN MAMUŽĖ	104
KUPOLE ROŽE	105
OI TA TA, KUPALIA GRAŽI	105
ŠALYJ KELIO JOVARAS STOVĖJO	106

GITARŲ VAKARO DAINOS	107
AK, TIE METŲ LAIKAI	108
ALYVOS	110
AUSTRALIJA	111
AUTOSTRADA	112
DRAUGYSTĖ	113
ĖJO SENIS...	114
GĖLĖ IR VĖJAS	115
GELTONŲ PLYTŲ KELIAS	116
GERKIM MEDŽIAI	117
IŠEINU	118
IŠGALVOTAS GYVENIMAS	119
JŪREIVIO DAINA	120
KAIP GRAŽU MIŠKE	122
KARALIŲ LOPŠINĖ	123
KELIO DAINA	124
KOKS VAKARAS ILGAS	125
MAŽOS MAŠINĖLĖS	126
MĖLYNAS AUTOBUSIUKAS	127
MĖNESIENOJ	128
NAKTELĖS ŽIEDAI	129
NEMUNO VINGIS	130
PAMUOJUOKIME SAULELEI	131
PAUKŠČIAI	132
PURPURINIS VAKARAS	134
RIEŠUTŲ ŽYDĖJIMAS	135
SAULĖ ŽEMĖS MOTINĖLĖ	136
SVIRPLYS	137
TRAKŲ PILIS	138
UŽ GIRIŲ UŽ KALNŲ	139
UŽSIDĖK KUPRINĘ ANT PEČIŲ	140
VIENGUNGIO DAINA	141
ZOMBIAI	142

PRATARMĖ

Jei kas nors paklaustų, be ko negali apsieiti joks žygis, be ko negali apsieiti jokia šventė, nereiktu ilgai ieškoti atsakymo. Tikriausiai daugelis sutiks, jog be dainos kiekvienas buvimas kartu nebus toks spalvingas.

Ilga laiką visų galvose brendo mintis turėti dainynėlį, kuriame būtų nuolat ažuoliečių dainuojamos dainos. Ir štai atėjo metas, kai žodis tapo kūnu. Jei skaitote šias eilutes, vadinasi laikote rankose „Ažuolo“ dainynėlį.

O dėl to, kad jį laikote, mes visi turime būti dėkingi:

Dovilei - nes tik jos dėka yra atrinktos pačios geriausios dainos;

Neringai - nes tik jos dėka dainos yra be klaidų;

Agnei - nes niekas kitas, o būtent ji sukūrė viršelį, kuriuo pasipuošęs dainynėlis;

Aurelijai - nes tik jos dėka gražus ne tik dainynėlio viršelis, bet ir vidus.

Taip pat dėkoju visiems, kurie prisidėjo leidžiant šį dainynėlį, bet liko nepaminti.

Tikiuosi, kad šis dainynėlis bus dar vienas žingsnis skleidžiant dainas tarp ažuoliečių ir ne tik tarp jų.

Taigi skaitykite, mokinkitės ir dainuokit.

Vilius Rumbutis

ŽYGIŲ DAINOS

ARBATĖLĖ

Mes sėdėjom po medžiu,
Gėrėm žalia arbatėlę.
Mes sėdėjom po medžiu,
Ir kalbėjom apie nieką.

*Um ta ta, um ta ta,
Um ta ta, um ta ta,
Um ta ta, um ta ta,
Apie nieką.*

Mes sėdėjom po medžiu,
Gėrėm žalia, žalia vyną.
Mes sėdėjom po medžiu,
Ir kalbėjom apie nieką.

Um ta ta ...

Mes sėdėjom po medžiu,
Gėrėm vienas kito kraują.
Mes sėdėjom po medžiu,
Ir kalbėjom apie nieką.

Um ta ta ...

Mes sėdėjom po medžiu,
Gėrėm žalia arbatėlę.
Mes sėdėjom po medžiu,
Ir kalbėjom apie nieką.

ABRAOMO SŪNUS

(Dažniausia šokama sušalus)

Karalius Abraomas turėjo sūnų,
Kuris nei valgė, anei gėrė,
O tik dainavo, dainavo dainą šią -
Dešinę ranką!

Karalius Abraomas turėjo sūnų,
Kuris nei valgė, anei gėrė,
O tik dainavo, dainavo dainą šią:
Dešinę ranką,
Kairę ranką!

Dešinę koją...
Kairę koją...
Dešinę klubą...
Kairį klubą...
Dešinę petį...
Kairį petį...
Užpakalį...
Priekį...
Galvą...
Liežuvį...

ASILAS

(Dažniausiai dainuojamas ir šokamas užlipus ant piliakalnio)

Bliovė asilas ant marių,
Balsas sklido vandenin,
Aš tą balsą jo nemarų,
Įsidėjau sau širdin.

*Tegul mane sudrasko varlės,
Tegul sugriaužia kirminai,
O aš vis tiek ganysiu karves
Ir ožkas melšiu amžinai!*

*Esu aš mažas piemenėlis,
Man patinka pievų gėlės –
Šitokio didumo!*

Perkūnas griaudė ir riaumojo,
Kaip liūtas, pervertas strėlės,
Net šuo nebėgtų tokią naktį,
Į vestuves jaunos kalės.

*Tegul mane...
Esu aš mažas...*

Kapų kapai, grabų grabai,
Čia palaidos tave draugai,
Jau tu sena, jau tau gana,
Jau tau senai kapuos vieta.

*Tegul mane...
Esu aš mažas...*

AŠ SU SAVO BOBA

Tumba, tumba, tumba, tumba...

Aš su savo boba išėjau grybauti,
Radau baravyką, negaliu išrauti.
Mano ta bobutė labai silpna buvo,
Beraudama gryba, ji pati išgriuvo.

Išsivirsim grybus, nugraibysim taukus,
Duosime šeimynai, kuri dirba laukus.

Ką nesuvalgysim, į terbas sudėsime,
Važiuosim kermošiun, užkandos turėsime.

Oi, jūs, grybai, grybai, jūs patieka mano,
Kas jūsų nevalgo, nieko neišmano.

AŠ LIETUVIS

(pirmą kartą padainuoja vedantysis, po to kiti chorą pakartoja; dainuojant priedainį – pritūpti ir vėl atsistoti; kartoti po kiekvieno posmelio)

Jau nuo seno žmonės sako,
Lenkai šoka krakoviaką.

*O aš lietuvis, aš artojas,
Sau dainuoju atsistojęs.*

Maskoliukas savo vaika,
Moko groti balalaika.

O aš lietuvis...

O prancūzas su prancūze,
Geria savo makaliūze.

Anglas šoka rokenrolą,
Užsigerdams coca-cola.

Užsipylęs sau akis,
Rusas geria per naktis.

Čekai geria alų, vyną,
Paskui sminga į purvyną.

O kirgizas su kalpaku,
Joja ant savo išakų.

Indas garbin Dievą Buda,
Apkabinęs karvės šūdą.

Negras groja balalaika,
Uzsikąsdams savo vaiką.

O gruzinas prie namų,
Šoka ant pirštų galų.

O mažyčiai japoniukai
Valgo ryžius pagaliukais.

O prancūzas po langu,
Naktį čirpina smuiku.

Tas prancūzas per naktele,
Gundė paną su smuikele.

Nuo vaikystės kaip debilas,
Spardo kamuolį brazilas.

Mongoliukas turi hobi,
Jodinėt po savo Gobi.

O čigonas be gitaros,
Kaip arabas be Sacharos.

O eskimas visados,
Maudos savo prakaituos.

Maskatuodamas dalyku,
Negras muša būgną plikas.

Vokietis nevalgo faršo,
Už tai moka groti maršą.

Pas kinietį daug vaikų,
Net nežino jų vardų.

O italas karštakošis,
Už tad jis ir mafijozis.

O ispanas vaiko bulių,
Užsikąsdamas kukuliu.

Jankis turi pinigų,
Net nežino kiek maišų.

O eskimas ant ledu,
Guli tarp savų sūnų.

Čiukčės ėda žalią žuvį,
Vitaminų ji daug turi.

Švedas šaltas ir ramus,
Girtas grįžta į namus.

O norvegas gauda silkę,
Nes nežino kas yr kilkė.

AŠ TURĖJAU GAIDĮ

Aš turėjau gaidį,
Nusipirkau vištą.
Visi nori sužinot,
Kaip tą vištą vadinu. 2x2 k.
Mano višta šiurpė šiurpė šiurpė,
O gaidelis kakariūkū,
Labai gražiai gieda. 2x2 k.

Aš turėjau vištą,
Nusipirkau anti.
Visi nori sužinot,
Kaip tą anti vadinu. 2x2 k.
Mano anti kryptu rypu,
Mano višta šiurpė šiurpė šiurpė,
O gaidelis kakariūkū,
Labai gražiai gieda. 2x2 k.

Aš turėjau anti,
Nusipirkau žaši.
Visi nori sužinot,
Kaip tą žaši vadinu. 2x2 k.
Mano žašis girgu gargu,
Mano anti kryptu rypu,
Mano višta ...

Aš turėjau žaši,
Nusipirkau kiaulę.
Visi nori sužinot,
Kaip tą kiaulę vadinu. 2x2 k.
Mano kiaulė kriū-ku kriū-ku,
Mano žašis girgu gargu,
Mano anti ...

Aš turėjau kiaulę,
Nusipirkau avi.
Visi nori sužinot,
Kaip tą avi vadinu. 2x2 k.
Mano avis švelniavilnė,
Mano kiaulė kriū-ku kriū-ku,
Mano žąsis...

Aš turėjau avi.
Nusipirkau karvę.
Visi nori sužinot,
Kaip tą karvę vadinu. 2x2 k.
Mano karvė saldžiapienė,
Mano avis...

Aš turėjau karvę,
Nusipirkau arkli.
Visi nori sužinot,
Kaip tą arkli vadinu. 2x2 k.
Mano arklis eikliakojis.
Mano karvė...

Aš turėjau arkli,
Parsivedžiau bobą.
Visi nori sužinot,
Kaip tą bobą vadinu. 2x2 k.
Mano boba devyndarbė,
Mano arklis...

O šitoji boba,
Įsitaisė diedą.
Visi nori sužinot,
Kaip tą diedą vadinu. 2x2 k.
Mano diedas auksarankis,
Mano boba...

AŽUOLAI ŽALIUOS

Kaip brangi esi žemė tu gimta,
Nors būnu toli, tau širdy vieta.

*Žemėj Lietuvos ažuolai žaliuos,
Ažuolai žaliuos žemėj Lietuvos.*

Nors esi maža, bet esi didi,
Nemuno vaga - tai tava širdis.

Ar diena žiemos, ar naktis rudens,
Tavo šilumos man užteks gyvent.

BUVO NEGRŲ SUKILIMAS

Buvo negrų sukilimas,
Tolimoje šalyje.
Ir suėdė negrų vada,
Jojo nuosava žmona.
Tumbalalylialia...

*Tumba tumba tumbalala
Tumba tumba tumbala
Tumbalalylialia...*

Plaukė upėmis lavonai,
Su išpjautais viduriais.
Peiliai kyšojo iš šonų,
Su kraujuojančiais galais.
Tumbalalylialia...

Tumba tumba...

Verkė moterys baltųjų,
Stiprių negrų glėbiuose.
O baltieji protestavo,
Virdami katiluose.
Tumbalalylialia...

Tumba tumba...

BUVO GERA GASPADINĖ

Buvo gera gospadinė,
Gero vyro žmona,
Ir suspaudė saldų sūrį,
Su visa smetona.

*O cha cha cha, o cha cha,
O ja ja ja, ja ja,
Ir suspaudė saldų sūrį
Su visa smetona.*

Prireikėjo gospadoriui,
Į turgų važiuoti,
Sūris buvo nesudžiūvęs,
Negalėjo duoti.

O cha...

Išsirengė gospadorius,
Į didžią kelionę,
Gospadinė, namie likus,
Darė sau storonę.

Prisikvietus daug berniokų,
Vaišino arielka,
Traukė sūrį nuo lentynos,
Dėjo ant tarielkos.

Parvažiavo gaspadorius,
Į lentyną žiūri,
Klausinėja gaspadinę:
- Kur padėjai sūrį?

- Aš jį pati numečiau,
Traukdama sermėgą,
O tas šuva, besarmatis,
Ėmė ir suėdė.

Gaspadorius vijo šuni,
Iki kiemo vartų,
Gaspadinė susirietus,
Juokės šimtą kartų.

CIKU CAKU

(Atsisveikinimo daina; stovima ratu laikantis už nykščių)

Ciku caku, ciku caku,
Hei hei hei.
Kumpis, dešra, kumpis, dešra, la-ši-niai.
Mūsų dainos skamba,
Pabučiuok į bambą.
Viso gero, viso gero, viso gero,
Čiuožkit!!!

GULIU GRABE

Guliu grabe,
Juodam grabe.
O kiek draugų,
Jau po žeme.

*Tad nebijok numirti tu,
Laimingas būsi tarp savo draugų.*

O po žeme,
Tai daug sliekų.
Riebių sliekų,
Tarp jų guliu.

*Tad nebijok numirti tu,
Laimingas būsi tarp kaulų senų.*

O po žeme,
Tai nēr mergų.
Bjaurių mergų -
Be jų ramu.

Tad nebijok..

O po žeme,
Tai nēr alaus.
Tai nēr alaus,
NatūrAlaus.

Tad nebijok..

Guliu grabe,
Juodam grabe.
O kiek draugų,
Jau po žeme.

*Tad nebijok numirti tu,
Laimingas būsi, tarp savo draugų.*

GLORIJA

Danguje žvaigždė Aušrinė
Žybsi viltimi. 3 k.
Džono siela vis dar gyva.

*Glori glori aleliuja
Džono siela vis dar gyva.*

Džono Brauno kūnas
Guli jau seniai grabe, 3 k.
Džono siela vis dar gyva.

Glori glori aleliuja...

Džono Brauno kūnas,
Jau trūnija kapuose, 3 k.
Džono siela vis dar gyva.

HIMALAJAI

(susikabinus už pečių greitėjančiai bėgama ratu)

Himalajai Himalajai,
Šim čia, šim čia čia.
Bramaputra Bramaputra,
Šim čia, šim čia čia.

Į RYGA, Į RYGA!

Oj, kur reiks tas mergas dėt? 2x2 k.
Į Ryga, į Ryga, į cukierkų fabriką.

Oj, kur reiks tuos bernus dėt? 2x2 k.
Į Ryga, į Ryga, į arielkos fabriką.

Oj, kur reiks tas bobas dėt? 2x2 k.
Į Ryga, į Ryga, į kaliošų fabriką.

Oj, kur reiks tuos diedus dėt? 2x2 k.
Į Ryga, į Ryga, į tabokos fabriką.

IŠBĖGS IŠBĖGS

- Išbėgs išbėgs pelė iš miško. 2 k.
Ta pelė tą grūda,
Tas grūdas per pusę,
Ta pusė per pusę,
Avižėlių žalių.
- Išbėgs išbėgs katė iš miško. 2 k.
Ta katė tą pelę,
Ta pelė tą grūda, ...
- Išbėgs išbėgs zuikis iš miško. 2 k.
Tas zuikis tą katę, ...
- Išbėgs išbėgs lapė iš miško. 2 k.
Ta lapė tą zuikį, ...
- Išbėgs išbėgs vilkas iš miško. 2 k.
Tas vilkas tą lapę, ...
- Išbėgs išbėgs meška iš miško. 2 k.
Ta meška tą vilką, ...

KAI AŠ NUMIRSIU

Mieli draugai, kai aš numirsiu,
O žmonės sako, kad jau greit,
Kuprinę, kirvį jums paliksiu,
Ir juodą katilą dykai.

Jūs man varpais neskambaliuokit,
Aš jūsų šito neprašau,
Geriau „Laurencija“ sušokit -
Tai šimtą kartų bus geriau.

Jūs man parinkit kapui vietą,
Ant aukšto kalno, po egle,
Kad aš matyčiau laužo liepsną,
Ir košę verdant katile.

Jūs ant paminklo nerašykit,
Kelintais metais aš gimiau,
Tiktai tris žodžius užrašykit,
Kad bekeliaudamas žuvau.

KALNAI, KALNAI

Senai senai,
Mus sužavėjo kalnai,
Ir žiemą vasarą
Skubu tenai.

*Kalnai, kalnai,
Kas jūsų grožį apsaakyti gali,
Šaukia toliai mėlyni kalnų,
Palypėt virš debesų.*

Greičiau, greičiau,
Ateitų ta diena,
Kada kalnai,
Atsiduria greta.

Kalnai, kalnai...

Senai senai,
Mintyse tie kalnai,
Taiga, miškų takai,
Sapnuojasi dažnai.

Kalnai, kalnai...

KAI VIENĄ KARTĄ

Kai vieną kartą girtas aš,
Vos paršliaužiau namo,
Žiūriu ant kiemo stov arklys,
Bet jisai ne mano...

Jaunutę žmoną klausiu aš:
-Brangioji, kaip čia bus?
Kieno ant kiemo stov arklys,
Kur mano turi būt?

Jaunutė žmona sako man:
-Tu girtas kaip šuva,
Ant kiemo stovi karvė,
Kur atvedė mama.

Aš daug šalių apkeliavau,
Amerikėj buvau,
Bet pabalnotos karvės,
Dar niekur nemačiau.

Kai antrą kartą girtas aš,
Vos paršliaužiau namo,
Žiūriu ant kabljo skrybelė,
Bet jinai ne mano...

Jaunutę žmoną klausiu aš:
-Brangioji, kaip čia bus?
Kieno ant kabljo skrybelė,
Kur mano turi būt?

Jaunutė žmona sako man:

-Tu girtas kaip šuva,
Ant kablo kabo puodas,
Kur atnešė mama.

Aš daug šalių apkeliavau,

Amerikėj buvau,

Bet puodo su kaspinėliu, *[variantas: Tačiau šiaudinio puodo...]*

Dar niekur nemačiau.

Kai trečią kartą girtas aš,

Vos paršliaužiau namo,

Žiūriu ant kėdės kelnės,

Bet josios ne mano...

Jaunutę žmoną klausiu aš:

-Brangioji, kaip čia bus?

Kieno ant kėdės kelnės,

Kur mano turi būt?

Jaunutė žmona sako man:

-Tu girtas kaip šuva,

Ant kėdės kabo skuduras,

Kur atnešė mama.

Aš daug šalių apkeliavau,

Amerikėj buvau,

Bet skuduro su dirželiu,

Dar niekur nemačiau.

Eilinį kartą girtas aš,
Vos paršliaužiau namo,
Žiūriu ant pagalvės galva,
Bet jinai ne mano...

Jaunutę žmona klausiu aš:
-Brangioji, kaip čia bus?
Kieno ant pagalvės galva,
Kur mano turi būt?

Jaunutė žmona sako man:
-Tu girtas kaip šuva,
Ant pagalvės kopūstas,
Kur atnešė mama.

Aš daug šalių apkeliavau,
Amerikėj buvau,
Bet dar kopūsto su barzda
Aš niekur nemačiau.

KUSAČIUS

(daina prieš valgi)

O, Kusačiau, tu niekingas,
Šito laukei tu ilgai.
Nemaitinsim tavęs austrėm,
Jei nelysi iš čionai.
Išlįsk, išlįsk, išlįsk, išlįsk!

LAURENCIJA

*(Einama ratu susikabinus, pritupiant tuo metu,
kai tariamas Laurencijos vardas ir savaitės dienos)*

Laurencija miela, Laurencija tu,
kada gi, Laurencija, būsim kartu?
- Pirmadienį!

Kad visos dienos Pirmadienis būtų,
tada su Laurencija būsim kartu.

Laurencija miela, Laurencija tu,
kada gi, Laurencija, būsim kartu?
- Antradienį!

Kad visos dienos Pirmadienis būtų,
Antradienis būtų, tada su Laurencija būsim kartu.

.....

Laurencija miela, Laurencija tu,
kada gi, Laurencija, būsim kartu?
- Sekmadienį!

Kad visos dienos Pirmadienis būtų,
Antradienis būtų, Trečiadienis būtų,
Ketvirtadienis būtų, Penktadienis būtų,
Šeštadienis būtų, Sekmadienis būtų,
tada su Laurencija būsim kartu.

MEŠKUTĖ

(vyrų šokis; šokama ratuku)

Šokam, šokam mes meškutę,
Meška šoka, kudlos dulka.
Kad nešoktų – nedulkėtų.
Uch uch uch uch.....

SENAS KUINAS

Aš turėjau kuiną seną,
Žiūriu - bestija jau stena. 2x2 k.

Rukvei - bum!

Rukvei vei vei - bum bum bum.

Rukvei rukvei rukvei bum

Čir vir vir vir bum bum bum! 2x2 k

Ėmiau dalgę nuo pastogės,
Žiūriu - bestija nusprogęs. 2x2 k.

Kasiau duobę plačią gilia,
Kad palaidočiau bestiją. 2x2 k.

O ta uodega kaip meitas,
Neužtenka duobei veitas. 2x2 k.

Aš tą uodegą kirsdinsiu,
Ir bestiją patalpinsiu. 2x2 k.

SIENA

O stovi siena prieš mane.

Įkaltas sienoje kablys.

Ant kablo virvė užnerta.

Ant virvės kilpa užmegzta.

O toje kilpoje – galva.

Jinai supuvus jau seniai.

Oriukas šiandien nuostabus.

Bet ar ilgai jisai toks bus?

LOPŠINĒS

NUMIRĖ TROMBICKAS

Gražiai pašarvooooojoooom!!!!
Gražiai pašarvoje
Gražiai apraudoooojoooom!!!!
Gražiai apraudoje
Gražiai pagieeedoooojoooom!!!!
Gražiai pagiedoje
Gražiai palaidoooojoooom!!!!
Gražiai palaidoje
Gražiai pauliavoooojoooom!!!!

VOKIEČIAI ATĖJO,

karas prasidėjo,
Ruksum fuksum, ruksum fuksum
Karas prasidėjo.
Karas prasidėjo, vokiečiai atėjo
Ruksum fuksum, ruksum fuksum
Vokiečiai atėjo.

EI, TUMBA TUMBA RASA

Ateis pavasarėlis,
Gegutė užkukuos
Išeis iš miško Petras
Ir šikną ištarkuos (tark, tark)
Ir druska pabarstys (birst, birst)

MARIJA - MAGDALENA

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Esam šaunūs keliauninkai,
Savo kojų šeiminkai.
Lietuvos keliais mes einam,
Traukiam dainą, linksmą dainą.

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Štai žygeiviai atkeliauja,
O daina su jais draugauja,
Sunku naktį, sunku dieną,
O Marija - Magdalena.

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Kas su mumis nekeliauja,
Ilgesys tam širdį graužia.
Sunku naktį, sunku dieną,
O Marija - Magdalena.

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Iš kuprinių imam maistą,
O ant kojų tepam vaistą.
Verdam košę ir arbata,
Ir lauže džiovinam batą.

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Ar mes šaļame Urale,
Ar mes maudomės Baikale,
Ar Pamyre geriam pieną -
Vis dainuojam Magdalena.

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

Mums nereikia ir Pamyrų,
Mes vis einam per takyrus.
Kam mums tas pasaulio stogas -
Mums ir dykumos neblogos.

Ei, tumba tumba rasa
O-o-o-o-o

NEBE MAŽAS BUVAU

Nebe mažas buvau,
Baidare keliavau.
Sutikau studenciokę
Ir karštai pamilau.
Jai priskyniau gėlių,
Pasakiau “Būk gera”,
Visą nakt palapinėj,
Grojau jai gitara.
O po to vėl ir vėl,
Ir kas kart vis gražiau,
Ir septynias naktis,
Į namus negrižau.
Barė žmona mane,
Kad po žygius bastaus.
Svarstė biuras mane,
Kad nežiūriu šeimos.
Nebe mažas esi,
O elgies kaip piemuo.
Ir ne taip jau ji graži,
Kad sekiotum kaip šuo.
Sudaužiau aš baidarę,
Man pagailo žmonos,
Kad per šitą piemenę
Neteksiu greit šeimos.

PIONIERIAUS SVAJONĒ

Viens du trys, viens du trys
Žengia mūs šaunus būrys.
Vēliavēlēs plevésuoja,
Skamba lūpose daina,
Pionieriai atžygiuoja -
Komjaunimo pamaina.

*Glori glori aleliuja
Aleliuja glorija.*

Kaip gerai, kaip gerai,
Kad mes esam vabalai.
Mūsu kojos ilgos, plačios,
Burnos atsidaro pačios.

Glori glori aleliuja...

Šalia Kauno stovi Nilas,
Kalnas didelis ir aukštas.
Medy peri krokodilas -
Toks gražus geltonas paukštis.

Glori glori aleliuja...

Raketas kūrena malkom,
Malkas daro fabrike.
Saldainius visi mes mėgstam,
O užauga jie miške.

Glori glori aleliuja...

Iš agurkų daro vyna,
Silkės plaukioja Nery.
Viščiukus bačkoj raugina,
Kad jie augtų dideli.

Glori glori aleliuja...

Džonas Braunas nebegyvas,
Džono Brauno nebėra.
Džonas Braunas jau supuvęs,
Kaulai dvokia degtine.

Glori glori aleliuja...

Aš esu visų gudriausias,
Iš mažų ir didelių.
Kas paklausia, ko paklausia,
Atsakyt visiems galiu!

*Glori glori aleliuja...
Aleliuja gloriuja.*

ROMANTIŲ DAINA

Mes jūras perplauksim po tris kartus,
Miegosim miegmaišiuos tiktai po du.
Visur keliaujame, visur drauge,
Uodų sukandžiota linksma gauja.

*Ir po velnių visi tegul eina,
Kurie dainas į miegą išmaino,
Kurie nemėgsta košės
Su dūmais ir su uodais,
Lai eina po velniais!*

Nemėgstam rūkstančių mes kaminų,
Dulkėtų gatvių, miestų purvinų.
Yra gamta - mūsų namas, o jame -
Kelauja mūsų išalkusi gauja.

Mums nesvarbu, ar sniegas, ar lietus,
Ar šaltas vanduo siekia net kelius.
Ir jei kontrolė traukinio yra - valio,
Mes ją sutiksime su linksma daina:

*„Ir po velnių visi tegul eina,
Kurie kelionę į bilietus išmaino,
Kurie nemėgsta košės
Su dūmais ir su uodais,
Lai eina po velniais!“*

Visi šaunuoliai šiam linksmam būry,
Prie laužo šoksime, veršimės pirmyn,
Su musėm kausimės ir su uodais,
Mums šito žygio niekas nepakeis.

Mes keliauninkai esam neblogi,
Visad su šypsena, visad linksmi,
Na, ir tai kas, kad mes nuogi, basi,
N-toji sesija mums nebaisi.

SKRIDO UODAS

Skrido uodas per miškelį,
Mato judant jis taškelį.
Tas taškelis raudonuoja,
Mažą uodą jis vilioja.

*Aš tris dienas esu nevalgęs,
Nesilaiko mano kelnės,
Kaip gražu gražu gražu gražu gražu,
Kraujo kvapą aš jaučiu.*

Skrido uodas per upelį,
Mato plaukiant jis žuvelę.
Ta žuvelė maskatuoja,
Mažą uodą ji nervuoja.

...

Silkės kvapą aš jaučiu.

Skrido uodas per laukelį,
Mato bėgant mažą pele.
Ta pelytė, kad suriko,
Tai net uodas apsi...

...

*Š... kvapą aš jaučiu.
(Saulė leidžias pamažu.)*

Skrido uodas per girelę,
Mato skautų jis būrelį.
Skautai verda savo košę,
Muša uodus atsilošę.

...

Jau kudašių aš nešu.

TUPI TUPI BALTOS VARNOS

Tupi tupi baltos varnos
Balto miško vidury,
Eina baltas begemotas
Balto Nilo pakrašty.
Bet kodēl visur taip balta?
Nusibodo man balta,
Tegul bus dabar kokia...

Tupi tupi žilos varnos
Žilo miško vidury,
Eina žilas begemotas
Žilo Nilo pakrašty.
Bet kodēl visur taip žila?
Nusibodo man žila,
Tegul bus dabar kokia...

Stora, Plika, Kieta, Smaila, Kiaura...

VIRŠ UPĒS CHUANCHĒ

Kai saulē pakyla virš upēs Chuanchē,
Kiniētis išeina ī darba.
Vienoj rankoj laiko kiniētis trīs ryžius,
Kitoje - Mao portreta.

Niau niau niau
Niau niau niau....

Kai saulē jau leidžias virš upēs Chuanchē,
Kiniētis pareina iš darbo.
Ryžius jis suvalgē ir Mao nebēra,
Beliko tik vado portretas.

VAKARUOSE

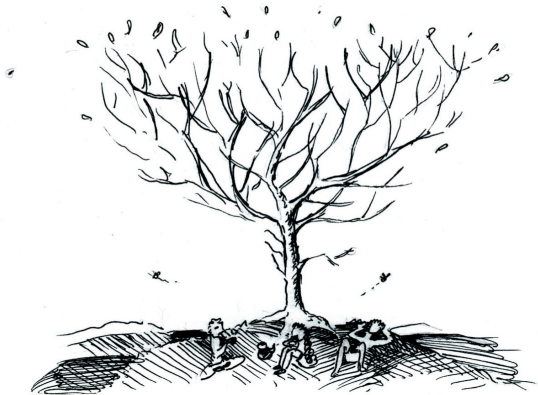
Kažkur vakaruose, kažkur vakaruose,
Tenai, kur stovi Džeimso Smito smuklė.
Kas rytą vakare, kas rytą vakare
Dainas dainuoja Fidžeraldas Duglas.

*Gersim kokakolā,
Valgysim krevetes,
Šoksim rokenrolā,
Hei, o hei!*

Bet kartā vakare atjojo ristele,
Šaunus kaubojus Džeimsas Atribukas.
Vinčesteriu savu, vinčesteriu savu,
Jisai nušovė Fidžeraldā Duglā.

Bet Samsonas šaunus, jis felčeris puikus -
Jisai išpjovė Fidžeraldui kulkā.
Ir vēl vakaruose, kas rytą vakare,
Dainas dainuoja Fidžeraldas Duglas.

SUTARTINÈS

KAS TEN LAUKU TEKA

(dvejinė)

Kas ten lauku teka?

Rygailio rygailio

Saulė lauku teka.

Rygailio rygailio

Kas ten lauku teka?

Rygailio rygailio

Mėnuo lauku teka.

Rygailio rygailio

Žvaigždės lauku teka.

Rygailio rygailio

Upė lauku teka.

Rygailio rygailio

RASA KRITO

(trejinė)

Rytooo rasa krito, rytooo rasa krito. } vieni

Ryto rasa krito, ryto rasa krito. } antri

Rasa krito, rasa krito. } treči

BUVO TUTA VILNIUJ

(trejinė)

Buva tuta Vilniuj,
Buva tuta Vilniuj. } vieni

Gal buva, gal nebuva,
Gal buva, gal nebuva. } antri

Buva buva kaip nebuva,
Buva buva kaip nebuva. } treči

RIMO RIMO TUTA (TREJINĖ)

Rimo rimo tuta,
Rimo rimo tuta,
Sutarjela, sutarjela.

TURĒJO LIEPA

(dvejīnē)

Turējo liepa,
 lia sudījo,
 Sudījo sudījo sudījēla tatato.

Devynias šakas,
 lia sudījo,
 Sudījo sudījo sudījēla tatato.

Visas devynias...
Vētrela palaužē...
Palik nors viena...
Gegutei nutūpti...
Graziāi pakukuoti...

Turējo močia...
Devynias dukras...
Visas devynias...
Piršlāliai išpiršo...
Palik nors viena...
Aslālai pašluoti...
Graziāi padainuoti
 lia sudījo
 Sudījo sudījo sudījēla tatato.

ŽVINGIA ŽIRGAS, DOLIJA

Pritarinys:

Dolijute, dolija

Rinkinys:

Žvingia žirgas, dolija
Už vartelių, dolija
Eisim, sesyt, dolija,
Vartų kelce, dolija,
Žirgo laisce, dolija,
- Tu, žirgeli, dolija,
Bėrukėli, dolija,
Kur palikai, dolija,
Mūs brolių, dolija,
- Jūs broliškis, dolija,
Gale lauko, dolija,
Aukštinkas, dolija,
Žvaigždės skaita, dolija,
Vėjus gauda, dolija,
Dolijute, dolija.

AUGO PUTINS SU ŠERMUKŠNIU

(trejinė)

Augo putins su šermukšniu
ryto ratuto,
O ryto rytėlio ryto ratuto.

Vienas kitą prisiaugo...
Ir ne vieni jų žiedeliai...
Sužydėjo baltais žiedais...
Užaugino uogytėlas...
Išsirpino saulytėla...

LADUTO LADUTO

Laduto, laduto
Ladutėla, laduto
Kas ten teka, laduto
Ladutėla laduto.

...

Saulė teka, laduto

...

Iš kur teka, laduto

...

Per dvarelį, laduto

TYLA

Nesibelsk į duris,
Už jų tuščias kambarys
Ir tyla tyla tyla.

Nieko namie nėra,
Nedega šviesa lange
Ir tyla tyla tyla.

Miega juoda katė,
Jai sapnuojasi pelė
Ir tyla tyla tyla.

Nėr pieno dubeny,
Nėr ugnies židiny
Ir tyla tyla tyla.

LIAUDIES DAINOS

AL AUS, AL AUS

Alaus, alaus, duos Dievas daugiau,
Per visą naktelę alum lijo. 2 k.

Alum lijo, apyniais snigo,
Tekėjo upeliai brangvynėlio.

Jūs baratės, rokuojatės,
Kai niekas nemato - bučiuojatės.

Jūs barkitės, rokuokitės,
Kai mes išvažiuosim, žinokitės.

Alaus, alaus, duos Dievas daugiau,
Per visą naktelę alum lijo.

Alum lijo, apyniais snigo,
Tekėjo upeliai brangvynėlio.

AUGO KIEME KLEVELIS

Augo kieme klevelis,
Augo kieme žaliasai.
Po tuo klevu, po žaliuoju,
Gul' bernelis jaunasai.

2x2 k.

*Viens du trys, graži Lietuva,
Kaip gėlelė žydi visada. Uh!*

Nepapūski, vėjeli,
Nepapūski, šiaurasai,
Nepajudink klevo šakos,
Nepabudink bernelio.

Ir papūtė vėjelis,
Ir papūtė šiaurasai.
Pajudino klevo šakas,
Pabudino bernelį.

Kelkis, kelkis, berneli.
Kelkis, kelkis, jaunasai.
Laikas joti į karužę,
Ginti laisvę Lietuvos!

AUGO GIRIOJ AŽUOLĒLIS

Augo girioj ažuolēlis, 2 k.

Augo girioj ažuolēlis,

Pas tėvelį sūnaitė(lis). 2 k.

Rūpinosi tėvužėlis,

Rūpinosi tėvužėlis,

Kad jo mažas sūnaitė(lis).

- Nesirūpink, tėvužėli,

Nesirūpink, tėvužėli,-

Užaugš tavo sūnaitė(lis).

Užaugš tavo sūnaitėlis,

Užaugš tavo sūnaitėlis,

Bus Lietuvos kareivė(lis).

- Man nereikia kareivėlio,

Man nereikia kareivėlio,

Man tik reikia artoję(lis).

- Nepabuvęs kareivėliu,

Nepabuvęs kareivėliu,

Nebus geras artoję(lis).

Augo girioj liepužėlė,
Augo girioj liepužėlė,
Pas motulę dukružė(lė).

Rūpinosi motinėle,
Rūpinosi motinėle,
Kad jos maža dukružė(lė).

- Nesirūpink, motinėle,
Nesirūpink, motinėle,-
Užaugo tavo dukružė(lė).

Užaugo tavo dukružėlė,
Užaugo tavo dukružėlė,
Bus Lietuvos šokėjė(lė).

- Man nereikia šokėjėlės,
Man nereikia šokėjėlės,
Man tik reikia audėjė(lės).

- Nepabuvus šokėjėle,
Nepabuvus šokėjėle,
Nebus gera audėjė(lė).

BRISK PER UPE

Brisk per upę, brisk per upę,
Brisk per upę Šaltuoną, je!
Pasikaisę, pasikaisę,
Pasikaisę, sijuoną. Je!

Šešios žąsys, šešios žąsys,
Šešios žąsys unt keima, je!
Anei veina, anei veina,
Anei veina žunsina. Je!

Kam tos žąsys, kam tos žąsys,
Kam tos žąsys unt keima, je!
Jei nę veina, jei nę veina,
Jei nę veina žunsina. Je!

Šešios bačkos, šešios bačkos,
Šešios bačkos unt stala, je!
Anei veina, anei veina,
Anei veina pijuoka. Je!

Kam tos bačkos, kam tos bačkos,
Kam tos bačkos unt stala, je!
Jei nę veina, jei nę veina,
Jei nę veina pijuoka. Je!

Šešios mergos, šešios mergos,
šešios mergos unt šeina, je!
Anei veina, anei veina,
Anei veina vainika. Je!

Šeši berna, šeši berna,
Šeši berna unt šeina, je!
Anei veina, anei veina,
Anei veina razumna. Je!

Kam tas razums, kam tas razums,
Kam tas razums unt šeina, je!
Jei nē veina, jei nē veina,
Jei nē veina vainika. Je!

DA NEJOK, DA SUSTOK

Da nejok, da sustok, da mėnulis teka. 2 k.
Aš girdėjau, aš girdėjau, ką tėvelis šneka. 2 k.

Žada mane, žada mane už to senio duoti.
Aš to senio nemylėsiu, už jo netekėsiu.

Per tris dienas, per tris naktis dūmuose laikysiu.
O ketvirtą, o ketvirtą šarmu pagirdysiu.

Da nejok, da sustok, da saulutė teka.
Aš girdėjau, aš girdėjau, ką motulė šneka.

Žada mane, žada mane už bernelio leisti.
Aš bernelį tai mylėsiu, už jo ištekėsiu.

Per tris dienas, per tris naktis pataluos laikysiu.
O ketvirtą, o ketvirtą vynu pagirdysiu

EISVA MUDU ABUDU

Eisva mudu abudu 2 k.
Žaliojon giružèn abudu. 2 k.

Kirsva mudu abudu
Žaliašias liepužes abudu.

Pjausva mudu abudu
Plonašias lentužes abudu.

Darysva mudu abudu
Naujają lovužę abudu.

Klosva mudu abudu
Baltąją paklodę abudu.

Gulsva mudu abudu
Naujojon lovuzèn abudu.

Darysva mudu abudu
Naujają vygužę abudu.

Vygiuosva mudu abudu
Mažąją vaikužį abudu.

DAINU DAINELĖ

Dainu dainelę, savo giesmelę
Apie klapatas, vargelius
Lietuvos krašto, ne tiek iš rašto,
Dainų senųjų žodelius.

Kalnai ant kalnų, o ant tų kalnų
Kalnai ir maži kalneliai.
Tenai Lietuva per amžius buvo,
Kaip sako mūsų seneliai.

Ten miškas gaudė, ten meškas šaudė
Kasdien lietuviai nuo seno.
Ūžė braškėjo medžiai nuo vėjo
Ten, kur lietuviai gyveno.

Ant piliakalnių, ant smėliakalnių
Ažuolai švęsti kerojo.
Ir tie dievaičiai, kuriuos žemaičiai,
Kuriuos lietuviai turėjo.

Ir plati buvo tuosyk Lietuva,
Daugel ji žemių turėjo.
Žmonės laimingi buvo turtingi,
Nieks nežinojo vergijos.

Kijevo rusai, latviai ir prūsai,
Gudai ir pikti totoriai,
Litvą pažinę, vainiką pynė,
Lietuvius gerbė padoriai.

IR PAAUGA ŽALIA LIEPA

Ir paauga žalia leipa, 2 k.
Ir paauga žalia leipa 2x2 k.
Keimo vidurieli.

Ir atlieki vuolungieli, 2 k.
Ir atlieki vuolungieli, 2x2 k.
Tūpi unt šakelis.

Vai vuolunge, vuolungiele, 2 k.
Vai vuolunge, vuolungiele, 2x2 k.
Kami tu lakiuoje?

Aš lakiuojau aukštūs kalnūs, 2 k.
Aš lakiuojau aukštūs kalnūs, 2x2 k.
Žaliūs birštvelyniūs.

Vai vuolunge, vuolungiele, 2 k.
Vai vuolunge, vuolungiele, 2x2 k.
Kon tu ten regieje?

Aš regiejau gražis panas, 2 k.
Aš regiejau gražis panas, 2x2 k.
Po suoda vaikščiuojant.

Šilko rūbas, aukso žėidas, 2 k.
Šilko rūbas, aukso žėidas, 2x2 k.
Rūtų vainikėlis.

KAI AŠ TURĖJAU ŠYVŲ KUMELĮ

Kai aš turėjau
Šyvų kumelį,
Kas dienu jojau
Un tų panelį.

*Oi ly lia ly lia,
Oi ly lia lia lia,
Kas dienu jojau
Un tų panelį.*

O ta šyvoji,
Kad ją kur griausmas,
Tvorų išspyrė,
Rūtas sugrauzė.

Kumela bėga,
Net balos teška,
Mano panela
Batvinius raška.

Sijonas trumpas,
Vos ligi kelių,
Veidas raukšlėtas,
Pilnas dulkelių.

Mano kumelė
Vos ją pamatė,
Ausis pastatė,
Kojas pakratė.

Kai aš turėsiu
Kitų kumelį,
Daugiau nebjosiu
Unt tų panelį.

KAS TY PO MANO SODELĮ VAIKŠČIOJO

Kas ty, po mano sodelį vaikščiojo, 2 k.
Cykiai, pamažu uliavojo. 2 k.
Gal tėvulis bitelių dabojo, 2 k.
Cykiai, pamažu uliavojo. 2 k.

Kas ty, po mano svirnelį vaikščiojo,
Cykiai, pamažu uliavojo.
Gal motulė drobelių dabojo,
Cykiai, pamažu uliavojo

Kas ty, po mano stainelių vaikščiojo,
Cykiai, pamažu uliavojo.
Gal brolalis žirgelių dabojo,
Cykiai, pamažu uliavojo

Kas ty, po mano darželį vaikščiojo,
Cykiai, pamažu uliavojo.
Gal sesulė rūtelių dabojo,
Cykiai, pamažu uliavojo

Kas ty, po mano laukelį vaikščiojo,
Cykiai, pamažu uliavojo.
Gal Dievulis rugelius dabojo,
Cykiai, pamažu uliavojo.

NESPROK ŽALIAS AŽUOLĖLI

Nesprok, žalias ažuolėli,	2 k.
Rytoj šals šalnelė.	2 k.

Aš šalnelės nebijosiu,
Per naktį išsprogsiu.

Kelkis kelkis, jaunas broli,
Nusiprausk burnelę.

Atsikėlęs nusiprauskie
Ir apsirėdykie.

Eidams tėvui motinėlei,
Sudiev pasakyki.

Suragino mani jauna,
Joti in vaineļę.

Palaistykit vynu kelia,
Kad jis nedulkėtų.

Suraminkit man širdelę,
Kad ji neskaudėtų.

Kiek belaistė vynu kelia,
Dar labiau dulkėjo.

Suraminta man širdelė
Dar labiau skaudėjo.

O JAU MANO MIELAS

O jau mano mielas, ankstų rytą kėlė,
Ne dėl žalio vyno, dėl žalio žolyno.

O jau mano mielas, sau burnelę prausė,
Ne dėl žalio vyno...

O jau mano mielas, marškinėlius vilkos, ...

O jau mano mielas, sernėgėlę segės, ...

O jau mano mielas, kepurėlę dėjos, ...

O jau mano mielas, ant žirgelio sėdos, ...

O jau mano mielas, pas mergelę jojo...

OI, LUNKELA, LUNKELA

Oi, lunkela, lunkela, 2 k.
Oi, lunkela, žalioji pievela. 2 k.

Oi, mas pjausim šienelī,
Oi, mas pjausim, broļalāi, šienelī.

Oi, mas josim Rygužēn,
Oi, mas josim, broļalāi, Rygužēn.

Slaunus miestas Rygužē,
Dar slaunesnis, broļalāi, Liškiava.

Stovi vaiskas kaip mūras,
Stovi vaiskas, broļalāi, kaip mūras.

Zvimb' kulipkas kaip bitēs,
Zvimb' kulipkas, broļalāi, kaip bitēs.

Krenta vaiskas kaip mūras,
Krenta vaiskas, broļalāi, kaip mūras.

Teka kraujas kaip vanduo,
Teka kraujas, broļalāi, kaip vanduo.

Laka šunes kaip levai,
Laka šunes, broļalāi, kaip levai.

O TAI TAU, PEPSIKĖLE

Per kiemelį jojau
Nuo kumelės dribt.
O kad ją perkūnas!
Negaliu užlipt.

*O tai tau pepsikėle
Smuiko stygos subraškėjo,
Smuiko stygos subraškėj -
Gyvenki moterie buldinkšt.*

Ten aš pragulėjau
Visą savaitėlę
Niekas manęs nematė.

Mindžiojo kojeles,
Mindžiojo rankeles,
Mindžioj skaistų veidelį.

Oi, gaila gaila,
Gaila man savęs.
Kodėl, mergužėle,
Nelankai manęs.

PER KLAUSUČIŲ ULYTĖLĘ

Per Klausučių ulytėlę,
 Čiūd riūd raliaia,
Bridau gilų purvynėlių,
 Vai kukū, vai liūlia.

Kad ir gilus purvynėlis,
 Čiūd riūd....
Bile graži mergužėlė,
 Vai kukū.....

Mergužėle, eik už manęs...
Užlaikysiu gražiai tave...

Neisi pėsčia į miestelį...
Nevarginsi sau kojelių...

Kinkys juodbėrį ant šonų...
Kalmaškėlė ant risorų...

Po stiklo langu sėdėsi...
Kur kitos eina, žiūrėsi...

Kitos eina nusiplūkę...
Sudulkėję ir surūgę...

Visas tavo bus darbelis...
Laistyt ant langų kvietkelius...

ŠIŲ NAKTELĮ

Šių naktelį per naktelį
Nemigau nemigau,
Su broleliu obelėle
Sodinau sodinau.

Prigyk prigyk, obelėle,
Valyvai valyvai,
Nokink savo obuolėlius
Raudonai raudonai.

Aš priskinsiu obuolėlių
Raudonų raudonų.
Ir nunešiu bernužėliui
Dovanų dovanų.

Mergužėle lelijėle,
Kur buvai, kur buvai,
Kad šių naktį jaunimėly
Nebuvai nebuvai.

Šių naktelį per naktelį
Nemigau nemigau,
Su broleliu obelėle
Sodinau sodinau.

TRIS DIENAS, TRIS NAKTIS

Tris dienas, tris naktis,
Keleliu ėjau,
Ketvirtą nakteį,
Girioj nakvojau.

*Oi lylia oi lylia
Oi ly lia lia*

Išgirdau girdėjau,
Girioj balselį,
Mįšlinau, dūmojau:
Motulė šaukia.

Nei šaukia, nei laukia,
Manęs motulė.
Tik gailiai kukuoja,
Girioj gegulė.

Iš raibų plunksnelių,
Tai gegutėlė,
Iš meilių žodelių,
Tai motinėle.

VARGELIS

Mes vargstam vargelį, ir galo nėra,
Tada tik laimingi, kada už stalo.
Išgerk, išgerk, tėvuli mano,
Tai gražiai dainuoja sūneliai tavo.

Mes vargstam ...
Išgerk, išgerk, motule mano,
Tai gražiai dainuoja dukrelės tavo.

Mes vargstam ...
Išgerk, išgerk, broleli mano,
Jau stainioje žvengia žirgeliai tavo.

Mes vargstam ...
Išgerk, išgerk, sesule mano,
Tai gražiai žaliuoja rūtelės tavo.

VILNIAUS MIESTE ŽALI BROMAI

Vilniaus mieste žali bromai, 2 k.
Vilniaus mieste žali bromai, 2x2 k.
Ten žirgus balnojo.

Pabalnojo ir išjojo, 2 k.
Pabalnojo ir išjojo, 2x2 k.
Ant kalno sustojo.

Ir pastatė armotėlę, 2 k.
Ir pastatė armotėlę, 2x2 k.
O paskui iššovė.

Ir nušovė lenkų vada, 2 k.
Ir nušovė lenkų vada, 2x2 k.
Lenkų komandierių.

Lenkai krito kaip lapeliai, 2 k.
Lenkai krito kaip lapeliai, 2x2 k.
Lietuviai - kaip mūrai.

Lenkai krito ir dejavo, 2 k.
Lenkai krito ir dejavo, 2x2 k.
Lietuviai dainavo.

Lenkams buvo didi kova, 2 k.
Lenkams buvo didi kova, 2x2 k.
Lietuviams - zabova.

Vilnius mūsų nuo senovės, 2 k.
Vilnius mūsų nuo senovės, 2x2 k.
Žinokit, „panovie“!

VISOS UPĖS AKMENUOTOS

Visos upės akmenuotos, 2 k.
Ech, visos upės akmenuotos, 2x2 k.
Nėra iš ko gerti.

Parsivedžiau jauną žmoną,
Ech, parsivedžiau jauną žmoną,
Nėra už ką barti.

Ir pabariau kartą vieną,
Ech, ir pabariau kartą vieną,
Verké visą dieną.

Nuo to laiko, neduok Dieve,
Ech, nuo to laiko, neduok Dieve,
Daugiau nebebarsiu.

Pats sau virsiu, pats sau kepsiu,
Ech, pats sau virsiu, pats sau kepsiu,
Pats vaikus gimdysiu.

Ir pabandžiau kartą vieną,
Ech, ir pabandžiau kartą vieną,
Verkiu visą dieną.

Nuo to laiko, neduok Dieve,
Ech, nuo to laiko neduok Dieve,
Daugiau nebandysiu.

TAUTINĖS DAINOS

GIEDU DAINELĖ

Giedu dainelę, savo giesmelę
Apie rūpesčius, vargelius.
Lietuvos krašto, ne tai iš rašto,
Giedu senųjų žodelius.

Kalnai ant kalnų, o ant tų kalnų –
Kalnai ir maži kalneliai. 2k.
Tenai Lietuva per amžius buvo,
Kaip sako mūsų seneliai. 2k.

Ten miškai snaudė, ten meškas gaudė
Kasdien lietuviai iš seno.
Užė, braškėjo medžiai nuo vėjo,
Ten kur lietuviai gyveno.

Ant piliakalnių, ant smėliakalnių
Ažuolai šventi kerojo.
Ir tie dievaičiai, kuriuos žemaičiai,
Kuriuos lietuviai turėjo.

Ir plati buvo tada Lietuva,
Daug ana žemių įgijo.
Žmonės laimingi, buvo turtingi,
Niekad nebuvo vergijas.

KUR BĖGA ŠEŠUPĖ

Kur bėga Šešupė, kur Nemunas teka,
Ten mūsų tėvynė, graži Lietuva;
Čia broliai artojai lietuviškai šneka,
Čia skamba po kaimus Birutės daina.
Bėkit, bėkit, mūsų upės, į marias giliausias!
Ir skambėkit, mūsų dainos, po šalis plačiausias!

Kur rausta žemčiūgai, kur rūtos žaliuoja
Ir mūsų sesučių dabina kasas,
Kur sode raiboji gegutė kukuoja,
Ten mūsų sodybas keleivis atras.
Kur žemčiūgai, žalios rūtos, kur raiba gegutė,
Ten tėvynė, ten sodybos, ten sena močiutė.

Ar giedros išaušta pavasario dienos,
Ar krinta po dalgiu žvangučiai lankos,
Ar dreba nuo šalčio apleistos rugienos,-
Mums savo tėvynė graži visados.
Ar pavasaris išaušta, ar kaitri rugpjūtė,
Tu gražiausia, maloniausia, Lietuva - matute!

Ar šviečia mums saulė, ar orai aptemę,
Tu mūsų brangiausia prabočių šalis!
Čia prakaitu mūsų aplaistyta žemė,
Čia tiek atminimų atranda širdis!
Ar laiminga, ar varguose, visados tu miela,
Atminimais taip turtinga ir brangi kaip siela!

Čia Vytautas didis garsiai viešpatavo,
Ties Žalgiriu priešus nuveikęs piktus,
Čia bočiai už laisvę tiek amžių kariavo,
Čia mūsų tėvynė ir buvo, ir bus.
Čia, kur Vytautas Didysis mus ir Vilnių gynė,
Bus per amžius, kaip ir buvus, Lietuva - tėvynė!

Apsaugok, Aukščiausias, tą mylimą šalį,
Kur mūsų sodybos, kur bočių kapai!
Juk tėviška Tavo malonė daug gali!
Mes Tavo per amžius suvargę vaikai.
Neapleisk, Aukščiausias, mūsų ir brangios tėvynės,
Maloningas ir galingas per visas gadynes!

MILŽINŲ KAPAI

Kur lygūs laukai, snaudžia tamsūs miškai,
Lietuviai barzdočiai dūmoja;
Galanda kirvius, kalavijus aštrius,
Ir juodbėrį žirgą balnoja. 2x2 k.

Nuo Prūsų šalies, kaip sparnai debesies,
Padangėmis raitosi dūmai:
Tai gaisrų ugnis, šviečia diena naktis:
Liepsnoja ir girios ir rūmai.

Tarp tyrų plačių ne staugimas žvėrių;
Oi ne! Tai našlaitės lietuvės:
Ar verkia sūnaus, ar bernužio brangaus,
Kurs jų nebeginsias pražuvęs.

Kryžiuočių seniai suvadinti svečiai
Į vaišes per Lietuvą traukia:
Ištroškę garbės, kai aušra patekės
Išvys, ko visi nebelaukia.

Lietuvių pulkai, kaip nusako žvalgai,
Ties Kaunu per Nemuną plaukia;
Po kaimus šauklys (jo po putų arklys)
Į kovą lietuvninkus šaukia.

Klaidu tarp miškų! Vien tik ugnys gaisrų
Per Lietuvą kelią berodo.
Užtemęs dangus mėto tankius žaibus
Jau klaidžiot svečiams nusibodo.

Dabar ten baisu ir nakčia nedrašu!
Net vyrai aplenkti mėgina:
Esą tai senų kapai milžinų,
Ir kartais net pasivaidina.

OI NEVERK, MOTUŠĖLE

Oi neverk, motušėle, kad jaunas sūnus
Eis ginti brangiosios Tėvynės!
Kad pavirtęs kaip ažuolas girių puikus,
Lauks teismo dienos paskutinės.

Taip nelaužyk sau rankų, kaip beržo šakas
Kad laužo užrūstintas vėjas.
Tau dar liko sūnų, kas Tėvynę praras,
Antros neb'išmels apgailėjęs.

Ten, už upių plačių, žiba mūsų pulkai,
Jie mylimą Lietuvą gina.
Kam nusviro galva, tam dangaus angelai
Vainiką iš deimantų pina.

Daugel krito sūnų kaip tų lapų rudens:
Baltveidės oi verks, nes mylėjo!
Bet nei bus, nei tekės Nemune tiek vandens,
Kiek priešų ten kraujo tekėjo.

Vedė Vytautas ten didžiaviryų pulkus
Ir priešų sulaužė puikybę,
Už devynias marias, už tamsiuosius
miškus
Išvarė kryžiuočių galybę.

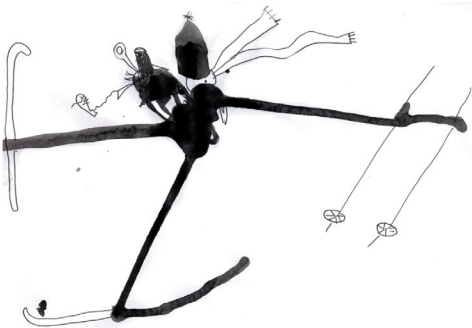
Saulė leidos raudona ant Vilniaus kapų,
Kai duobę kareiviai ten kasė,
Ir suguldė daug brolių greta milžinų,
O Viešpats jų priglaudė dvasią.

Oi neverk, motušėle, kad jaunas sūnus
Eis ginti brangiosios Tėvynės!
Kad pavirtęs kaip ažuolas girių puikus,
Lauks teismo dienos paskutinės.

KALENDORINĒS DAINOS

KALÈDÜ

AISIM, BERNAI, KALĖDAUC

Aisim, bernai, kalėdauc, kalėda,
Želk želmuo po žirgeliu, kalėda.

Katrie smelni, duonos prašyc, kalėda, ...
Katrie dūži, terbų nešioc, kalėda, ...
Katrie graici, šunų vaikyc, kalėda, ...
Geria mergos saldų midų, kalėda, ...
Moterukės alų geria, kalėda, ...
O vyreliai arielkėli, kalėda, ...
O berneliai juodų smalų, kalėda, ...

AŠ ATSIKĖLIAU ANKSTŲ RYTELĮ

*Aš atsikėliau ankstų rytelį,
Čiūči liūli, ankstų rytelį.*

Ir susimaliau du saiku rugių.
Čiūči liūli, du saiku rugių.

Du saiku rugių, o trečių grikių.
O trečių grikių dėl sa' jaunikio.
Ir pasidairiau pro aukštu langu.
Ažna skrenda juodas kudlotas,
Juodas kudlotas ir pabalnotas,
Ir pabalnotas, galva kaip puodas,
Galva kaip puodas, kojs kaip kačergos,
Kojs kaip kačergos, pilvs kaip nekočia,
Pilvs kaip nekočia, uodega kaip šluota.

KALĖDŲ RYTŲ SAULĖ PRAŽYDO

Kalėdų rytų saulė pražydo,
Vai lėliu lėliu, kalėda.

Sekminių rytą ažerai šalo,
Kas tokis mundras, pažeriais jojo,
Pažeriais jojo, ledų kapojo,
Ledų kapojo, aketes kirto,
Aketes kirto, žirgelius girdė,
Žirgelius girdė, mergeles virkdė.
Atbėga elnias devyniaragis,
Dešimtam rage nauja svetlyčia.
Tojoj svetlyčioj, tojoj naujojoj
Muzika grajna, jaunimas šoka.

KAM TAVO VILKELI...

Kam tavo, vilkeli, akelės plačios, kalėda.
Pas karalių buvau, žvaigždeles čitajau, kalėda.
Kam tavo, vilkeli, auselės stačios, kalėda.
Pas karalių buvau, vis karaliaus klausiau, kalėda.
Kam tavo, vilkeli, liežuvėlis ilgas, kalėda.
Pas karalių buvau, torielkėlas šluosčiau, kalėda.
Kam tavo, vilkeli, uodegėlė ilga, kalėda.
Pas karalių buvau, padlagėlį šlaviau, kalėda.
Kam tavo, vilkeli, kojelės greitos, kalėda.
Pas karalių buvau, karaliui slūžijau, kalėda.

KVOLIOJOSI ŠILO MEŠKA

Kvolijosi šilo meška,
 Ū ta ta ta, ū ta ta ta.
Aš įkopsiu aukštan drevėn,
Be lyselių, be šakelių,
Be tų trečių kopinėlių.
Nesikvolyk, šilo meška,
Neįkopsi aukštan drevėn,
Be lyselių, be šakelių,
Be tų trečių kopinėlių.

Kvolijosi mergužėla,
Aš išausiu plonas drobes,
Be nytelių, be skytelių,
Be šios tračios šaudyklėlės.
Nesikvolyk, mergužėla,
Neišausi plonas drobes,
Be nytelių, be skytelių,
Be šios tračios šaudyklėlės.

LELIUMOJ, OI ANT AUKŠTO KALNO...

Leliumoj, oi ant aukšto kalno, leliumoj,
Balti palociai, leliumoj,
Leliumoj, tose palociuose, leliumoj,
Bernelis sėdėjo, leliumoj,
Leliumoj, bernelis sėdėjo, leliumoj,
Kamošėlius siuvo, leliumoj,
Leliumoj, kamošėlius siuvo, leliumoj,
Ir mergelei siuntė, leliumoj.
Leliumoj, imsi neimsi, leliumoj,
Nor panešiosi, leliumoj.
Leliumoj, oi ant aukšto kalno, leliumoj,
Balti palociai, leliumoj.
Leliumoj, tose palociuose, leliumoj,
Mergelė sėdėjo, leliumoj,
Leliumoj, mergelė sėdėjo, leliumoj,
Margas juostas audė, leliumoj.
Leliumoj, margas juostas audė, leliumoj,
Ir berneliui siuntė, leliumoj.
Leliumoj, imsi neimsi, leliumoj,
Nor paryšėsi, leliumoj.

MES PAŽĪSTAM ŠEIMININKĄ

Mes pažįstam šeiminką,
Kurs svečių nemyli: 2x2 k.
Aplink bačką sukinėjas, už stalelio tyli. 2 k.

Tylėk, netylėk - reiks alučio duoti!
Mes alučio neragavę - namo nevažiuosim!

Mes pažįstam gaspadinę,
Kur svečių nemyli:
Aplink pečių sukinėjas, už stalelio tyli.

Tylėk, netylėk - reiks pyrago duoti!
Mes pyrago neragavę namo nevažiuosim.

OI ANT KALNO BAČKELĖ, KALĖDA..

Oi ant kalno bačkelė, kalėda,
O po kalnu alų varė, kalėda,
O po kalnu alų varė, kalėda.

Sėdi vyrai užu stalo, kalėda,
O moterys ant zusalno, kalėda,
O mergelės ant krėslalio, kalėda,
O berneliai priešais pečių, kalėda.

Valgo vyrai baltų duonų, kalėda,
O moterys pyragėlių, kalėda,
O mergelės baronkėlas, kalėda,
O berneliai pelų koši, kalėda.

Geria vyrai ariekėlių, kalėda,
O moterys alužėlių, kalėda,
O mergelės vynužėlių, kalėda,
O berneliai kartų pienu, kalėda.

SODAI SODAI LELIUMOJ

Sodai, sodai, leliumoj,
Sodeliai žalieji, leliumoj.
Jau jūs nesprogsit, leliumoj,
Jau jūs nežaliuosit, leliumoj.
Užeis žiema, leliumoj,
Gili, gili žiema, leliumoj.
Kiški širmi, leliumoj,
Tavo trumpos kojos, leliumoj.
Neišbrisi, leliumoj,
Neiššokinėsi, leliumoj.
Nušaus tave, leliumoj,
Jaunas strielčiukėlis, leliumoj.
Nudirs tavo, leliumoj,
Šiltus kailinaičius, leliumoj.

TAI GENELIO GENUMAI

Tai genelio genumai, tai jo raibo raibumai,

Genumai jo, raibumai jo. (2 k.)

Vienu šaku šokinė', kitu šaku lipinė',

Genumai jo, raibumai jo.

Ir pakrypo šakelė, ir nupuolė genelis,

Genumai jo, raibumai jo.

Ir nukrito genelis, ir pabiro plunksnelės,

Genumai jo, raibumai jo.

Ir atlėkė gegulė, ir parinko plunksneles,

Genumai jo, raibumai jo.

-Tu geneli, tu mano, raiba plunksna tai tavo,

Genumai jo, raibumai jo.

Tai mandrumas bemelio, tai puikumas jaunojo,

Mandrumas jo, puikumas jo.

Vienu žirgu jojo, kitu mandravojo,

Mandrumas jo, puikumas jo.

Ir suklupo žirgelis, ir nupuolė kepurė,

Mandrumas jo, puikumas jo.

Ir nupuolė kepurė, ir nukrito rūtelė,

Mandrumas jo, puikumas jo.

Ir atėjo mergelė, ir paėmė rūtelį,

Mandrumas jos, puikumas jos.

- Vai berneli, tu mano, žalia rūta tai tavo,

Mandrumas jo, puikumas jo.

VAI IR ATBĖGA BISTRUS ELNELIS

Vai ir atbėga bistrus elnelis,
 lėliu kalėda kalėda
Bistrus elnelis devyniaragis, ...
Ant devintojo rago kavolėliai, ...
Jūs kavolėliai, mano brolialiai, ...
Oi, jūs nukalkkit aikso žiedų, ...
Aukselio žiedų, sidabro žirklas, ...
Aš nukarpysiu pušų viršūnes, ...
Pušų viršūnes, eglių šakelas, ...
Aš pamatysiu tėvulio dvarų, ...
Po tėvulio dvarų povas povinėjo, ...
Povas povinėjo, panos varinėjo, ...
Panos varinėjo, plunksnelas rinko, ...
Plunksnelas rinko, patalus pulė, ...

VĒLINIŪ

AI PUDYME, PUDYME

Ai, pūdyme, pūdyme,
Pūdyme žaliukėli,
Tame pūdymėly,
Tame žaliukėly
Aug žalias ažuolėlis.

Ai, ažuole, ažuole,
Ažuole šimtsakėli,
Po tuo ažuolėliu,
Po tuo šimtsakėliu,
Gul mudviejų tėvelis.

Ai, mudu, du broleliu,
Abudu siratėliu,
Eisiva mudu,
Mudu abudu
Tėvelio atlankyti.

Prieš kalnelį lipdami,
Ant kapelio puldami:
-Tėvužėli mano,
Širdužėli mano,
Priimk mus prie šalelės.

- Ai, judu, du sūneliu,
Abudu siratėliu
Ką judu gersit,
O ką valgysit,
Kad pas mane būsite?

- Ai, tėveli, tėveli,
Tėveli širdužėli,
Nors nuo ažuolėlio
Raseļ braukysiv,
Bil su tavim drauge.

Ai pūdyme, pūdyme,
Pūdyme žaliukėli,
Tame pūdymėly,
Tame žaliukėly
Aug žalioji liepelė.

Ai, liepele, liepele,
Liepele šimtšakėli,
Po tuo ažuolėliu,
Po tuo šimtšakėliu,
Gul mudviejų močiutė.

Ai, mudvi, dvi seseli,
Abidvi siratėli,
Eisiva mudvi,
Mudvi abidvi
Močiutės atlankyti.

Prieš kalnelį lipdamos,
Ant kapelio puldamos:
-Motinėle mano,
Širdužėle mano,
Priimk mus prie šalelės.

- Ai, judvi, dvi dukreliu,
Abidvi siratėli,
Ką judvi gersit,
O ką valgysit,
Kad pas mane būsite?

- Ai, močiute, močiute,
Močiute širdužėle,
Nors nuo liepužėlės
Žalius brazdužėlius,
Bil su tavim drauge.

EINA NAŠLAITĒLĒ KELIU VERKDAMA

Eina našlaitėlė keliu verkdamą,
Stovi stovi žalia liepa šalia vieškelėlio.
Oi liepa liepa, liepela žalioji,
Ar nebūtai, žalia liepa, man už motinėlę.
Neturiu kojelių nei baltų rankelių,
Aš neturiu, žalia liepa, nei meilų žodelių.
Šaknys – kojelės, šakelės – rankelės,
Ant šakelių smulkūs lapai – tai meilūs žodeliai.

Eina našlaitėlis kelaliu verkdamas,
Stovi stovi jovarėlis šalia vieškelėlio.
Oi jovar jovar, jovare žaliasai,
Ar nebūtai jovarėli man už tėvužėlį.
Neturiu kojelių, nei baltų rankelių,
Aš neturiu, jovarėlis, nei meilų žodelių.
Šaknys – kojelės, šakelės – rankelės,
Ant šakelių smulkūs lapai – tai meilūs žodeliai.

ĒJAU PER LAUKA

Ējau per lauka, žali rugučiai,
Ējau per antra, žalia giruzė.
Čiulba girios paukšteliai,
Ramin' mano širdelę.

Čiulbat, nečiulbat girios paukšteliai,
Nenuraminsit mano širdelės.
Aš neturiu tēvelio,
Aš neturiu širdelės.

Ei, toli toli mano tēvelis,
Ei, toli toli mano senasis.
Ant aukštojo kalnelio,
Po sieraja žemele.

Devynias naktis miego nemigau,
Devynias liktis lig sužibinau,
Tēvelio belaukdama,
Širdelės belaukdama.

Ējau per lauka, žali rugučiai...
.....
Aš neturiu močiutės, brolelio, seselės, sūnelio...

OI, TOLI TOLI

Oi, toli toli,
Toli tolumėlėj,
Toli mano giminėla 2x2 k.
Už debesėlių.

Siųščiau paslali
Ir mielų tarnelī
Kad pribūtų tevutėlis 2x2 k.
Šī vakarēļi.

Nēr man paslallo,
Nei miela tarnelia,
Nepribuva tevutėlis 2x2 k.
Šī vakarēļi.

Oi, toli toli,
Toli tolumėlēj,
Toli mano giminėla 2x2 k.
Už debesėlių.

Siųščiau paslali
Ir mielų tarnelī
Kad pribūtų motinėla 2x2 k.
Šī vakarēļi.

Nēr man paslallo,
Nei miela tarnelia,
Nepribuva motinėla 2x2 k.
Šī vakarēļi.

Oi, toli toli,...

.....
Kad pribūtų motinėla, broļūžēlis, sesutēlē....

OI DIEVE DIEVULIAU, KAI MA LIŪDNA

Neturiu močiuts, kai ma trūdna!
Eičiau į kalnelį kuo aukščiausia,
Šaukčiau motinėle kuo labiausia.
Visas kalnelis sudrebėjo -
Mano motinėle negirdėjo.
Oi, dieve Dievuliau, kai ma liūdna,
Neturu tėvelio, kai ma trūdna.
Eičiau į sodelį kuo didžiausia,
Šaukčiau tėvutėlį kuo labiausia.
Visos obelėlės sudrebėjo -
Mano tėvutėlis negirdėjo.
Oi, Dieve Dievuliau, kai ma liūdna,
Neturiu brolelio, kai ma trūdna.
Eičiau į stainele kuo aukščiausia,
Šaukčiau brolužėlį kuo labiausia.
Visi žirgeliai žvengt pradėjo -
Mano brolužėlis negirdėjo.
Oi, Dieve Dievuliau, kai ma liūdna,
Neturiu seselės, kai ma trūdna.
Eičiau į darželį kuo puikiausia,
Šaukčiau seserėlę kuo labiausia.
Visos rūtelės linkt pradėjo -
Mano seserėlė negirdėjo.

NETURIU AŠ NAMELIŲ

Neturiu aš namelių,
O ja o ja ja nei tikrųjų tėvelių

Guli mano tėvelis un aukštojo kalnalio,
Un aukštojo kalnalio, po geltonu smėlaliu.
Paprašysiu Dievulį, kad pakeltų vėjulį,
Kad smėlalį nuneštų, maž tėveliai paskeltų,
Kad ateitų motulė, man rodelį išduotų,
Kad ateitų sesulė, šalgūnėlį surastų,
Nuo Dievulio man duota po miestalį vaikščioti,
Po miestalį vaikščioti, šalgūnėlį nešioti.

RASU

APĖJO SAULIUTĖ APLINKUI ZARIŲ

A variantas

Apėjo sauliutė aplinkui zarių,
Apskriejo sakalas aplinkui sadų,
Paklausė gegutį, pro kur skrist sodan.
Pakelkie sparnelius - inskrisi sodan.
Apėjo sauliutė aplinkui zarių,
Apjojo bernelis aplinkui dvarų,
Paklausė mergelį pro kur jot dvaran.
Atkelkie vartelius, injosi dvaran.

B variantas

Apėja saulutė aplinkui zarių,	2 k.
Apjoja bernelis aplinkui dvarų,	2 k.
Ka ieška bernelis, jaunos panelės.	2 k.
Čia nėra daržely jaunų panelių,	2 k.
Tik žydi daržely žalios rūtelės.	2 k.
Pririški, berneli, sava žirgelį,	2 k.
Kad nemindyt žirgelis žalių rūtelių,	2 k.
Bars mani tėvelis, tikra motutė.	2 k.

BĖG UPELA LINGUODAMA

Bėg' upela linguodama,
Neš' vainiką vingurdama,
 Oi-lia, oi-lia, oi-lia-lylia, lia lia,
Neš' vainiką vingurdama.
Ir nuneše nulingavo
Į motulės marga dvara...
Ir išėjo mergužėla
Ir priėmė vainikėlį...
Ir priėmė vainikėlį,
Suvyniojo in kuskielį...
In kuskielį suvyniojo,
In skrynielį pakavojo...
Pirmus metus nepeliejo,
Kol skrinielin ji žiūriejo ...
O ant šešto supeliejo,
Nes skrinielin nežiūriejo...
Oi, vainike vainikėli,
Kal pas manį supeliejai?...
Aš pas tavį supeliejau,
Nes su našliu prasidiejai...
Našlio lovos išgulėtos,
Meilūs žodžiai iškalbėti...

EINA SAULELĖ APLINKUI DANGŲ

Eina saulelė aplinkui dangų,
 Oi, kupole, kupolėle,
Aplinkui dangų Mėnulio kelti,
 Oi...
Kelkis, Mėnuli, kelkis šviesusis,...
Jau aš šviesi seniai keliausi,...
Ir nušviečiau jau visą svieta,...
Sena, jauna, maža ir didi,...
Eina martelė per didį dvarą,...
Per didį dvara šešuro kelti,...
- Kelkis, šešure, kelkis, tėveli,...
Jau aš jauna, seniai kėliausi,...
Galvijėlius jau ir privariau,...
Baltasias skomas jau užutaisiau,...
Balta duonele jau ir padėjau,...
Alaus ir midaus indus pripildžiau,
 Oi, kupole kupolėle.

JAU AUŠT AUŠRUŽĖ, ŽADIN MAMUŽĖ

Kelkis, jauna mergyt.
Dar natsikėlus klausiau mamuzės,
Kur dėjai vainikyt?
O aš idaviau vainikytį tavo
Kieme jaunam bernyč.
Ei, bernyt, bernyt, bernyti mano,
Kur dėjai vainikyt?
O aš ĩmečiau vainikytį tavo
Į srovingą upuž.
Vainikytis plaukia gulbikės šaukia,
Tai man gražu klausyt.
Įsiziūrėki, mano mergyte,
Kaip dreba bėrs žirgyts.
Taip tu drebėsi, mergyte mano,
Kad mano valioj bus.
Į penkis metus tave nubausiu
Pakolei atsidžiaugs.
Ar taip kalbėjai, šelmi bernyti,
Kol mane perkalbėj,
Neketinai bausti, ketinai pajausti,
Ant rankužių nešiot.

KUPOLE ROŽE

Kupole rože, kupolėjyte 2 k.
Kupole rože, kupolyte 2 k.
Kupole rože, o kur buvai, Jonai?
Kupole rože, kupolyte.
Kupole rože, rugelių lauke.
Kupole rože, kupolyte.
Kupole rože, o ką veikei, Jonai?
Kupole rože, kupolyte.
Kupole rože, rugelius lankiau.
Kupole rože, kupolyte.

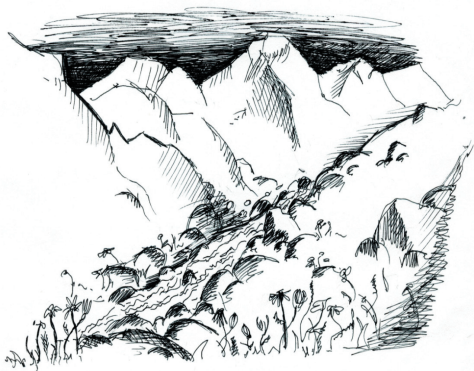
OI TA TA, KUPALIA GRAŽI

Oi ta ta, kupolia graži,
Dai kur tu buvai, oi ta ta?
Oi ta ta, laukely buvau
Rugių daboti, oi ta ta.
Oi ta ta, dai ko rugeliai
Už vis gražesni, oi ta ta?
Oi ta ta, Jono rugeliai
Už vis gražesni, oi ta ta.
Oi ta ta, galima ženyti
Dai Jonukėliui, oi ta ta.
Oi ta ta, galima padaryt
Saldaus alučio, oi ta ta.
Oi ta ta, galima priprašyt
Mielų svetelių, oi ta ta.

ŠALYJ KELIO JOVARAS STOVĖJO

Šalyj kelio jovaras stovėjo,
 Slaunasai žolyne, rugeli.
Iš pašaknų skambantys kankleliai,
 Slaunasai...
Per vidurį dūzgiančios bitelės,...
Viršūnėlėj sakalo vaikeliai,...
Ir atėjo brolelių pulkelis,...
Prašau sustot, jaunieji broleliai,...
Paklausykit skambančių kanklelių,...
Paklausykit dūzgiančių bitelių,...
Pažiūrėkit sakalo vaikelių,...
Dėl tėvelio skambantys kankleliai,...
Dėl motulės dūzgiančios bitelės, ...
Dėl brolelio sakalo vaikeliai,
 Slaunasai žolyne, rugeli.

GITARŲ VAKARO DAINOS

AK, TIE METŲ LAIKAI

Ak, tie metų laikai, kaip gerai,
Kad jie mus malonumais gaivina.
Pražysta pavasarį rožių kerai,
O ruduo dovanoja mums vyno.
Dienos trumpyn, tu nerimsti širdie,
Nors ir kaip man būtų to gaila.
Kol pavasaris, vynui sudie,
Kai ruduo, sudie, mano meile.

Aš norėčiau tuo pat metu
Turėti ir meilės, ir vyno,
Bet meilė ir vynas kartu
Man rimtai sveikataį gadina.
Tad paisyt reikės išminties,
Nors ir kaip man būtų to gaila.
Kol pavasaris, vynui sudie,
Kai ruduo, sudie, mano meile.

Gegužio svaigiam kvaituly
Sutikau aš gražuolę Rozetę.
Aš maniau, ji man bus meili,
O jinai pasirodė koketė.
Pagaliau ją mečiau, nė girdėt
Apie ją nebenoriu, negaila.
Kol pavasaris, vynui sudie,
Kai ruduo, sudie, mano meile.

Aš vélei žiema tariau,
Kas, brangioji, sakyk, mus sieja?
Eik tu savo keliais, bus geriau,
Bet pavasarį vél ji atėjo.
Supratau, nėra ko bijot,
Nors praėjusių metų ir gaila.
Kol pavasaris, vynui sudie,
Kai ruduo, sudie, mano meile.

Tik supainiojo malonumus
Ta, kuria aš dabar žaviuosi.
Supratau, meilė džiugins dar mus,
Dar vynu išgerti rengiuosi.
Apžavėjo, ar ką, mane,
Nes kartoju pats sau aš tyliai:
Kol pavasaris, meilė vyne,
Kai ruduo, laimingas, nes myliu.

ALYVOS

Pražydo, pražydo, pražydo
Prie kelio begėdės alyvos,
Nuraudo, nuraudo, nuraudo,
Virpėdamos ilgisi draugo.

Vaikšto vaikšto, po viena, po du,
Ieško ieško laimingų žiedų.
Nemyli - myli buria ratu,
Laukia laukia meilės kartu.

Vėlyvos, vėlyvos, vėlyvos
Pavasari tavo alyvos,
Nespėjo žydėti, nespėjo,
Ruduo pirma laiko atėjo.

Pradingo, pradingo, pradingo
Pavasario krūmas spalvingas.
Kas žino, kas žino, kas žino,
Kur mūsų svajonių alyvos.

AUSTRALIJA

Vaikai, maži vaikučiai,
Smalsutės ir smalsučiai,
Smalsaukit ir keliaukite
Australijon visi.

Pilna visa Australija
Bananų, mandarinų,
Pilna visa Australija
Ledų iš apelsinų.

Galėsite miegoti,
Vartytis pataluos,
Galėsit ten klausytis
Pasakos ilgos.

Valio, valio Australijai...

AUTOSTRADA

Dažnokai važinėju iš sostinės į Kauną,
Nors Vilniuj bilietų kol kas be vargo gaunu,
Mieliau tranzuoju kelyje.
Puikiausią turim autostrada,
Mašinos rieda, švilpia, trata
Paveš, tiktai pakelti ranka rei-ei-ei-eikia.

*Mergiotės išdykę ir geros
Šoko šoka šoks - joms grok.
Mes groti temokam gitarom
Ir tik lietuvišką tranz-rok.*

Ikarai priemiestiniai, traktoriai ir „krazai“,
Sustoja gelžbetonį vežantys „kamazai“,
Tik „žiguliai“ nestoja.
Pas vieną rodos daug багаžo,
O kitas, matot, šunį veža,
Paveš, tiktai pakelti ranka rei-ei-ei-eikia.

Mergiotės išdykę ir geros...

...Kai kelkraščiuos dulkės nusėda
Po juodo asfalto danga.
Ir pakelta ranka, nusilpusi ranka,
Metalo masei moja, moja !

Žiūriu atriada senas juodas mersedesas,
Vairuoja oldsmobilį mėlynakė šviesi,
Neprašoma sustoja.
Nėra šunų čia nei багаžo,
O už kelionę ji paprašo,
Kad ligi Petrašiūnų gročiau fleita...

Mergiotės išdykę ir geros...

DRAUGYSTĖ

Tuėjai visada pirma mūsų,
Ir vedei mus naktiniais keliais,
Ir prie laužo, kai vėtros riaumojo,
Dainavai tu dainas vakarais. 2x2

Tu bridai su mumis per pelkynus,
Dalinaisi vargais ir džiaugsmiais,
Ir į kalno aukščiausio viršūnę,
Mus vedei nepramintais takais.

Palapinę - tą žygių trobelę -
Nuo ledinių tu vėjų dengei.
Paskutinę duonutės riekele,
Tu į lygias dalis dalinai.

Šildei mus, kai nebuvo ugnelės,
Girdei mus, kai nebuvo vandens,
Ir atstojai mums minkštą pagalvę,
Kai gulėjom ant kieto akmens.

Tau pačiai, aišku, būna nelengva.

Pasitaiko gi visko kely...

Bet kai draugą nelaimė paliečia,

Jam padėt visad laiko randi.

Su tavim mums nebaisūs pavojai,
Nebaisi net mirties valanda.

Nes draugystė draugų neišduoda -

Ji žingsniuoja visuomet greta.

Mes pasensim, pražilsim, sulinksim

Po gyvenimo žygių našta,

Bet draugais visuomet mes išliksim,

Nes draugystė mums tapo šventa!

ÈJO SENIS...

Tumba tumba tumba tumba

Èjo senis lauko arti
Pasièmes pypkią karčią.

Oi lylia, oi lylia,
Dainuok linksmi.

Èjo boba tuo keleliu,
Rado pypkę ant kelmelio.

Ei tu, boba, nekvailioki,
Man pypkele atiduoki.

Mano pypké kukavinė,
O cibukas misinginis.

Suraizgyta, sumaizgyta -
Kur aš gausiu tokią kitą.

GĖLĖ IR VĖJAS

Gėlė pasakė vėjui, kad ji pražys rytoj,
O vėjui pasigirdo, kad ji pasakė “tuoj”,-
Tas pakuždėjo broliui, o brolis dar kitam,
Jauniausiam ir linksmiausam,
Kvailam ir nerimtam.

Ir tas atvarė debesį ir ėmė pilti lietu,
Ir saulės krosnį išpūtė, kad ji karščiau spindėtų,
Ir visą kaimą sujaukė, ir dūko be galvos,
Ir trankės klausinėdamas, kurios ji bus spalvos.

Ir nutarė nelaukusi pražyst gėlė gera,
Ir plyšo drėgno pumpuro žalia skara,-
Gėlė baltai pražydo, ir baltą gėlę tą
Lingavo vėjas šaukdamas: balta, balta, balta!

GELTONŲ PLYTŲ KELIAS

Jei nori tu iš tikro pasiekt svajonę savo -
Geltonas kelias veda keliaut ir nugalėt.
Duok, mielas drauge, ranką,
Kartu smagiau keliauti,
Kartu kliūtis įveiksim, kol kelias pasibaigs.

Geltonų plytų kelias kiekvienam nutiestas
Į svajonių miestą, kur smaragdai žėri.
Eiki juo, nesustoki, kelio galą priėjęs
Tu draugus pažinsi, kur smaragdai žėri.

Reikia proto Šiaudinei Kaliausei,
Geležiniam Medkirčiui - širdies,
Nori būt drąsus Bailusis Liūtas
Ir mergaitė ieško namų.

Reikia smėlio dėdei Pauliukui,
Tetai Neringai ilgų kasų,
O Banzajui likt jaunam per amžius,
Nestokoti pokštų linksmų.

Geltonų plytų kelias...

GERKIM MEDŽIAI

Ėjau mišku - tamsiu mišku,
Kol ant žemes suklupau, suklupau,
Pakėlęs galvą, sunkią galvą,
Medžiams sušukau,
Medžiai einam su manim išgert,
Pasigėrus - apsiverkt, apsiverkt,
Juk ir jūs suklupsit kada nors,
Taip kaip šiandien aš.

Bridau pieva, žalia pieva,
Ant žolės suklupau, suklupau,
Pakėlęs galvą, sunkią galvą,
Gėlėms sušukau,
Gėlės einam su manim išgert,
Pasigėrus - apsiverkt, apsiverkt,
Juk ir jūs suklupsit kada nors,
Taip kaip šiandien aš.

Parėjau namo, - atidariau duris,
Ant aslos nugriuvau, nugriuvau
Pakėlęs galvą, sunkią galvą,
Žmonėms sušukau,
Žmonės einam su manim išgert,
Pasigėrus - apsiverkt, apsiverkt,
Tik padėkit, padėkit atsikelt
Šiandien man.

IŠEINU

Išeinu, palieku tave, nepyk,
Išeinu, palieku tave, atleisk.

Nes nežinojau, kad tu nežinai, kas tai sniegas,
Nežinai, kas tai lietus.
Ir nežinojau, kad tu nežinai, kas tai pievos,
Nežinai, kas tai bičių medus.

Norėjau atnešti tau iš pievų, iš pievų
Laukinių bičių medaus.
Bet nežinojau...

Gal kada nors suprasi tu,
Ką norėjau tau pasakyt tada.
Gal kada nors suprasi tu,
Kad be pievų nebus medaus.

Ir gal tada vėl sugrįšiu aš,
Už lango vėl lis lietus,
Ir gal tada vėl bitės neš
Auksinį medų mums.

IŠGALVOTAS GYVENIMAS

Išgalvojau lietų, išgalvojau giedrą,
Išgalvojau jūrą ir kai ką daugiau,
Išgalvoti paukščiai retkarčiais pagieda
Išgalvotą giesmę, ir gyvent smagiau.

Išgalvosiu viską, ko esu netekęs,
Kelią, gražią viltį ir kai ką daugiau.
Man ilgai šypsosis išgalvotos akys,
Išgalvotos lūpos, ir gyvent smagiau.

O kai nebeliks tikėjimo nė lašo
Ir kančia į kūną tyliai įsibraus,
Išgalvosiu viltį, nors ir labai mažą,
Bet ir vėl gyventi bus, žinok, smagiau.

JŪREIVIO DAINA

Aš, toks vienišas jaunas jūreivis,
Mindau svetimo uosto gatves,
Ieškau knaipės, kur gaučiau išgerti,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs. 2 k.

Aš rūkau tiktai stiprią taboką,
Nesvarbu man, prie ko tai prives,
Mano laimė man sukelia juoką,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs. 2 k.

Štai tos durys, kur įpila vyno,
Kur dainuoja ir daužo taures.
Aš taip pat su visais jas daužysiu,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs. 2 k.

Įeinu, tas duris atidaręs
Ir nužvelgęs visas merginas,
Atsisėdu į kampa prie stalo,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs. 2 k.

Kai viena tų merginų prieina,
Pajuntu jos aistringas rankas.
Dar išipilu vyno į taure,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs. 2 k.

Ji paklausia: “Ko ieškai čia, broli?
Negi tau taip negaila savęs?”
Atsakau jai, kad nieko nenoriu,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs. 2 k.

Ji pasiūlo išeit pasivaikščiot,
Aš žinau, kur tai mus nuves.
Sutinku, nors gal to ir nereikia,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs. 2 k.

Tai jau buvo gal tūkstantį kartų,
Ji man taria: “Aš noriu tavęs.”
Aš jai pinigų duodu iš anksto,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs. 2 k.

Atsibudęs pro viešbučio langą
Pamatau savo laivo bures.
Išeinu neištaręs nė žodžio,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs. 2 k.

Aš, toks vienišas jaunas jūreivis,
Mindau saulėtas Nidos gatves.
Nežinau, ar kada čia sugrįšiu,
Nes niekad nieks nemylėjo manęs. 2 k.

KAIP GRAŽU MIŠKE

Man vasara miške patinka:
Ten daug visokių kirmėlių.
Ilgų gyvačių čia nestinga
Anei gražuolių siurbėlių.

Štai šerno viduriai išvirte,
Ten vartosi riebus žaltys
Ir klaidžioja tarytum girtas
Medžioklio sužeistas lokys.

*Kaip gražu miške, ho ho!
Vasaros laike, ho ho!
Paslaptinai ilgu čia.*

Jei jam pakliūsi, drauge mielas,
Tave jis dailiai sudraskys
Ir pagiedos už tavo sielą
Lakštingala galvažudys.

KARALIŲ LOPŠINĖ

Čiūčia liūlia, mik, vaikeli, šilko pataluos,
Čiūčia liūlia, karalių pasaką sapnuok,
Čiūčia liūlia, mik, vaikeli, merki akeles,
Čiūčia liūlia, sapne skaičiuoki žvaigždeles.

Kai tik vaikelis liūlia liūlia,
Kai tik užmiega jis ramiai,
Kai pataluos sūnelis guli
Mes galim šokt ir dūkt linksmai.

Kai tik vaikelis liūlia liūlia,
Kai tik užmiega jis ramiai,
Ar saulė šypsos, ar mėnulis,
Mes galim šokt ir dūkt linksmai.

KELIO DAINA

Nei tu raudojai, nei tu bareisi,
Nei mes sugrįšim, nei mes pareisim.
Kol turim kelią, į priekį einam,
Kol turim klausa, girdime dainą.

Prisidainavom, kaip kas mokėjom,
Prisitylėjom, kaip kam reikėjo.
O kelias bėga, o kelias dulka,
Ką susitiksime - laimę ar kulką?

Tolimas kelias, priešpriešis vėjas.
Einame žemę išimylėję.
Nei tu raudoki, nei tu liūdėki,
Vietos užtenka galvai padėti.

KOKS VAKARAS ILGAS

Koks vakaras ilgas, kaip širdį man gelia.
Nuskink man jazminą, baltoji varnele.
Nuskink man jazminą balčiausių žiedų.
Sakyk man, kad žemėj tavęs nerandu.

Koks vakaras ilgas - tokio nemačiau.
Nuskink man, varnele, jazminą greičiau.
Nuskink man žiedelį iš pat pažemės.
Nuskink, savo lūpom lapus pažymėk.

Koks vakaras ilgas, baltoji varnele.
Nuskink man jazminą ne balta, tai žalia.
Nuskink man jazminą, neskinki, nereik.
Baltoji varnele, atskrisk ar ateik.

MAŽOS MAŠINĖLĖS

Mažos mašinėlės man labai patinka,
Aš norėčiau būti joms už šeimininką.
Įrengčiau seniausių mašinų garažą,
Sau pasidaryčiau mašinėlę mažą.

*Dzin - dzin, aš sustoju.
Lai skiriamas minia!
Dzin - dzin, vaikeliai,
Ateikit greičiau pas mane.*

Eime į garažą po mašiną mažą
Rausvu stogeliu dovanot gali
Mašinėlė mažą rausvu stogeli
Su vairu, žibintais ir su varpeliu.

Dzin – dzin...

MĒLYNAS AUTOBUSIUKAS

Mėlynas autobusiukas
Vieną kartą atvažiuos,
Mėlynas autobusiukas
Bus iš vasaros žalios.

Mėlynas autobusiukas
Lekia žydinčiais kalnais,
Mėlynas autobusiukas
Lekia slėniais mėlynais.

Mėlynas autobusiukas
Lekia slėniais ir kalvom.
Mėlynas autobusiukas
Lekia lekia tolumon.

Mėlynas autobusiukas:
Sankryžoj - žalia šviesa.
Mėlynas autobusiukas -
Mūsų meilė ir tiesa.

Mėlynas autobusiukas -
Ach, kaip gera pavažiuot.
Mėlynas autobusiukas -
Bilietėlis be gražos

Mėlynas mėlynas mūsų pasaulio
Autobusiukas šviesus.
Mėlynas mėlynas mūsų pasaulio
Autobusiukas šviesus.

MĖNESIENOJ

Mėnesienoj tarp vandens gėlių,
Plaukiam dviese baltu laiveliu.
Įsirėžęs traukiu irklus,
Visas prakaitė išmirkęs.

2 k.

Tau tai gal labai gražu atrodo,
O man viskas viskas nusibodo.
Nusibodo man kas naktį,
Mėnesienoj irklais plakti.

Atsistoju, nusišypsau gudriai
Ir metu tave į tamsią kudrą.
Vandenėlis burbuliuoja,
Viso gero, mylimoji.
Viso gero, viso gero, mylimoji.

NAKTELĖS ŽIEDAI

Gyvenime būna labai šviesios naktys,
Lig ryto siūbuoja naktelės žiedai.
Naktelės žiedai - dangaus pakraščiais
Skiauterių baltų pilna siūbavimo.

*Kada gi paliausi širdele manoji
Siūbuot, siūbuoti naktelės žiedais?
Siūbuoti naktelės žiedais,
Naktelės žiedais.*

Pjaučiau, pripjaučiau žiedų baltųjų
Kuomet pasiilgstu skaistaus šviesumo
Sviesiu, sviesiu su savo širdele,
Naktinių žiedų palei tavo kojas.

Kada gi paliausi.....

NEMUNO VINGIS

Mano gimtinė esi, mėlynas Nemuno vingi,
Tau aš dėkingas esu už savo skausmą ir viltį,
Baltijos jūra lengvai supa svajonių laivelį,
O tarp šilų, ežerų stovi malūnas prie kelio...

*Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios,
Tad skubėkim gyventi, nes prabėgs nebegriš,
Tad skubėkime džiaugtis, vai prabėgs nebegriš jos,
Mūsų dienos kaip šventė, kaip žydėjimas vyšnios.*

Čia aš gimiau ir jaučiau metų prasmingą likimą,
Čia su visais dainavau, koks aš gražus ir laimingas,
Skamba oi skamba šilai nuo mūsų laimės ir juoko,
Jei kam ir liūdna labai, būtinai atvažiuokite čia...

PAMUOJUOKIME SAULELEI

Pamojuokime saulelei -
Te ji skuba į namus.
Skamba pasakų varpeliai,
Kviečia sapną į svečius.

Vaike mažas, mažutėli,
Greit užmerki akeles,
Tuoį žvaigždelės, žvaigždužėlės
Į sapnelį ves tave.

Ten keisti svajų žmogeliai
Gano miego aveles,
Skambalėliais tilindžiuoja,
Kviečia šokiui žvaigždeles.

Mėnesėlio šypsenėlė
Supas juoko laiveliu...
Mik užmiki, mažutėli,
Užsikloki sapneliu.

PAUKŠČIAI

Baltais pūkeliais krinta snaigės
Iš viesulingų debesų.
Išskrido paukščiai lig dausų.
Tyly, jų meilės giesmės baigės.

Lai krykštauja toli nuo mūs
Užmiršę darganas ir lietų.
Išskridę paukščiai į namus
Sugrįš pavasarį saulėta.

Kokia niūri rimtis aplinkui,
Kaip viskas tuščia ir nyku,
Kai negirdėti virš laukų
Sparnuotų mūsų giesmininkų.

Drauguži mielas, būk ramus.
Šaltos žiemos ranka gruoblėta
Išbaidė juos, bet į namus
Jie grįš pavasarį saulėta.

O mes, besparniai žemės paukščiai,
Juos pasitinkam akimis
Ir vėtrą vėl nujausdami
Grėsmingon šiaurėn žiūrim baukščiai.

Likimas piktas ir nuožmus
Dažnai lyg žaislą žmogų mėto.
Pavydžiu paukščiams - į namus,
Jie grįš pavasarį saulėtą.

Jie lėks viršum kalnų ir klonių,
Jie lėks melsvais dangaus keliais
Ir vėl, kaip pernai, nusileis
Ant seno ažuolo galiūno.

Ir džiugins jaunus ir senus
Giesmė tiek sykių jau girdėta.
Išskridę paukščiai į namus
Sugrįš pavasarį saulėtą.

PURPURINIS VAKARAS

Purpurinis vakaras varva,
Lyg aplietas aviečių sultimis.
Ant akmens šianakt dėsime galvas,
Po žvaigždėm šianakt gulsimės.

Na tai kas, kad benamiai, bedaliai,
Na tai kas, kad šunų apskalyti.
Akyse šoka pušys žalios
Ir šalna dar žolės nepalietė.

O paskui bus kaip būti privalo:
Kažkam - žirgas, kažkam - tik kamanos.
Paskutinę taurę lig galo,
Iki dugno ir veidu į samanas.

RIEŠUTŲ ŽYDĖJIMAS

Su mažu vaikeliu kartą vaikštinėjau,
Riešutus pražydusius prie Neries regėjau, regėjau.
Riešute, riešute, kas tai per žiedelis,
Mažutėlis rausvas lazdyno spurgelis, spurgelis.

Šitokio rausvumo niekur nemačiau!
Lazdyn, lazdynėli, tu žydėk greičiau.
Pažiūrėk, vaikeli, kas jo per mažumas,
Kas jo per gražumas, kas jo per lėtumas...

Žydi žydi žydi, cukraus riešutėli,
Rudas riešutėlis, baltas branduolėlis, branduolėlis.
Riešute, riešute, tu žydėk lėčiau,
Šitokio rausvumo niekur nemačiau, nemačiau.

SAULĖ ŽEMĖS MOTINĖLĖ

Saulė, žemės motinėle
Mus globoja rūpestingai
Siūsdama po spindulėlių,
Ji visiems kas dieną linki:

Žolei - prasikalt pro lapą,
Žiedui - skleisti svaigų kvapą,
Medžiui - kelt žalias šakas,
Paukščiui – kalbinti lankas.

Dirvai - supt javus ant rankų,
Upei - atspindėti dangų,
Man - kiekvieną dieną augti
Ir kas rytą saulės laukti.

SVIRPLYS

Gyveno kartą pievoj vienišas svirplys,
Norėjo susirasti tokią, kaip ir jis.
Kad tarp žiedų susėdę vakare
Ilgai ilgai dainuotų dainą šią:

(Vaikinai)

Tu man graži, kaip ta gėlė, pilna medaus.

(Merginos)

Tu man gražus kaip beržas, beržas po lietaus.

(Vaikinai)

Prašyk, ko nori.

(Merginos)

Būki geras, padainuok daugiau!

(Vaikinai)

Geriau aš tau nuskinsiu saulę nuo
dangaus, nuo dangaus!

Ir išskleidė tada sparnus svirplys,
Ir pažiūrėjo mylimajai į akis.
Pakilo jis aukštai virš debesų
Ir pasidarė vargšui jam labai baisu...

Gėdingai grįžo žemėn vienišas svirplys,
Ilgai ilgai ieškojo, bet nerado jis
Nei tos laukų gėlės, pilnos medaus,
Nei tos, kuriai žadėjo saulę nuo dangaus.

TRAKŲ PILIS

Pelėisiais ir kerpe apaugus aukštai
Trakų štai garbinga pilis!
Jos aukštus valdovus užmigdė kapai,
O ji tebestovi dar vis.
Bet amžiai bėga ir griūvančios sienos
Kas dieną nyksta, apleistos ir vienos!..

Kai vėjas pakyla ir drumsčias vanduo,
Ir ežeras veržias platyn,-
Banga gena bangą ir bokšto akmuo
Paplautas nuvirsta žemyn.
Taip griūva sienos, liūdnesnės kas dieną,
Graudindamos jautrią širdį ne vieną.

Pilis! Tu tiek amžių praleidai garsiai!
Ir tiek mums davei milžinų!
Tu Vytauto didžio galybę matei,
Kad jojo tarp savo pulkų!
Kur tavo galia, garsi palikimais?
Kur ta senovė, brangi atminimais?

Nutilusios sienos, apleistos visų,
Be sargo, ginklų, be žmogaus!
Kiek primenat jūs man brangiausių laikų
Ant vieškelio amžių plataus!
Laikai brangiausi! Ar mums dar sugrįšite?
Ar vien minėsime kaip savo jaunystę?

Kada tik keliu važiavau pro Trakus,
Man verkė iš skausmo širdis;
Gaili ašarėlė beplovė skruostus
Ir mėlynas temdė akis!
Ir veltui dvasią raminti norėjau,
Aplinkui vien tamsią naktį regėjau.

UŽ GIRIŲ UŽ KALNŲ

Už girių, už kalnų, ant pilko lauko
Manęs seniai jau laukia namai.
Nei paukščių, nei gėlių ant pilko lauko,
Bet man vis tiek brangiausi namai.
Ar dieną, ar nakčia ant pilko lauko,
Manęs seniai jau laukia namai.

Neliūdėki, jei būna sunku,
Išsipildo svajonės laiku,
Tik svarbu labai norėti,
Pasistengti ir tikėti.

Dar prieisim smaragdo vartus,
Dar sugrįšiu į savo namus,
Tik svarbu labai norėti,
Pasistengti ir tikėti.

UŽSIDĖK KUPRINĘ ANT PEČIŲ

Užsidėk kuprinę ant pečių,
Iškeliauki vieškeliu plačiu,
Apvažiuoki svieta,
Raski savo vieta
Ir laikyki vairą už ragų.

Jeigu moki minti pedalus,
Dviratis geriausias draugas bus,
Taršku baršku riedam
Dviračiais po svieta,
Kviečiam pakeliauti jus visus.

VIENGUNGIO DAINA

Aš negalvoju pasikart
Šiek tiek dar liko proto.
Nebuvo žodžių kam ištart,
Kurie visoms nuobodūs.

Aš nebijojau nusijuokt
Iš savo...senbernio vienatvės.
Galėjau kartą susituokt
Iš reikalo ir laukt senatvės.

*Visi porom porom porom porom
Porom ...aš be poros.
Visi tvorom tvorom tvorom tvorom,
Tvorom...aš už tvoros.*

Aš neturėjau pinigų
Ir nežinojau, ką papirkti.
Kad susirasčiau daug draugų
Palydinčių mane į mirtį.

Aš neturėjau kam sakyti,
Labanakt...Labas rytas, myliu.
Beliko tik eiles rašyti
Ir su savim kalbėtis tyliai.

Visi porom...

ZOMBIAI

Nelauktai iškilo grėsmė,
Gandai aplink - ateina zombiai.
Naktim nemiegu ir griebia nervas,
Grasina zombiai skaudžiai kąst.

*Gyvenk kaip galima švariau,
Pikti kenkėjai tupi tundroj.
Paklausyk, paklausyk ar girdi -
Zombiai atrieda atidunda.*

Kaip apsigint, jau žinau -
Apsišluok ir apsiplauki.
Kitaip užpuls padarai -
Ropliai, graužikai ir zombiai.

Gyvenk kaip...

Balandžių daug Ukmergėj,
Jie nekalti, tačiau apsėsti.
Neglostyk jų visiškai,
Zombiais gali tu apsikrėsti.

Gyvenk kaip...